

LETO XXX
SEPTEMBER
1981

KO PIŠEM tele vrstice in pripravljam članke za septembrsko številko MISLI, mi sto upravniških in uredniških skrbi roji po glavi.. Ne vem, kdaj in kako bo ta številka zagledala beli dan. S tiskarno sem končal, naročenega in za gotovo obljubljenega (v osmih tednih) IBM-stroja pa še ni od nikoder... Sem že zagrabil podjetje za dano besedo in dobil sem nekakšno obljubo, da mi bodo posodili drugi stroj, dokler ne dobim naročenega. Če bodo seveda vsaj pri tem držali besedo.

Danes se res ne moreš na nikogar zanesti. Agenti te obletavajo kot muhe in obljublajo vse, dokler ne podpišeš pogodbe. Ko te ujamejo, jih pa nikjer več ni. In ko podrobneje pregledaš, kaj si podpisal, uvidiš, da vsi paragrafi vežejo samo tebe, podjetja pa prav nič. Potem pa čakaj na milost in nemilost...

Vsekakor upam, da se bo le nekako pravočasno uredilo in ne bo treba naročnikom predolgo čakati na septembrske MISLI. Sicer ste pa tako dolgo dobivali številke proti koncu meseca, da dodati še en mesec ne bi bilo preveč hudo. Navadili ste se, kot sem se moral jaz, ko sem tolikokrat poskusil vse v svoji moči, da bi kako prelističil tiskarno, pa mi na noben način ni uspelo.. Se je že tako obrnilo, da je - kot pravimo - zopet urednik vlekkel "ta kratko"...

Naročnike in bravce torej prosim za še malo potrpljenja, da se zadeva s strojem uredi. Potem bo vsaj upam - v izdajanju MISLI več reda.

- Urednik in upravnik

K SLIKI NA PLATNICAH: Kostanjeviški samostan pri Novi Gorici.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v cenah knjig ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena I. dela \$7.-, II. dela \$8.50.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi. Zepna izdaja. Cena \$8.-

SHEPHERD OF THE WILDERNESS. — Življenjepis misijonarja Baraga v angleški žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. — Cena dva dolarja.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena dva dolarja.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena \$13.60.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM. in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig \$40.- (Posamezne knjige: prva \$7.-, druga \$9.-, tretja \$28.-).

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni.) — Cena vsem trem delom \$10.-

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga je izšla v Argentini, stane vezana \$4.—, nevezana pa \$3.— in je vredna branja.

HOJA ZA KRISTUSOM (nesmrtni spisi Tomaža Kempčana v obliki molitvenika). Cena \$5.— vezani knjigi.

MATI, DOMOVINA, BOG (Pesmi Ludvika Cegljarja) — Cena \$2.-

POPOTNIKI (Najnovejši roman, ki je izšel v izseljenstvu, napisal Aleksej Goriški). 456 strani. — Cena \$10.-

V ROGU LEŽIMO POBITI (napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev v letu 1945) — cena dva dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO (izjava prič o teharjskih dogodkih v letu 1945) — cena dva dolarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA — 1., 2., 3., in 4. zvezek (zbral dr. Filip Žakelj). Vsaka knjiga po štiri dolarje.

REVOLUCIJA V HOTEDRŠICI (Siena Blažič) — Cena \$2.—

misli

(THOUGHTS) Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji •

Ustanovljen leta 1952 • Izdajajo slovenski frančiškani • Urejuje in upravlja Fr. Basil A. Valentine, O.F.M., 19 A'Beckett Street, Kew, Victoria 3101 — Telefon: (03) 861 7787 • Naslov MISLI: P.O. Box 197, Kew, Vic. 3101 • Letna naročnina \$5.- se plačuje vnaprej (izven Avstralije \$8.-, letalsko s posebnim dogovorom) • Rokopisov ne vračamo. Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. • Stava: MISLI - 19 A'Beckett Street, Kew, Victoria 3101 — (03) 861 7787 • Tisk: Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Vic. 3065.

VSEBINA • Starost — stran 225 • Šola ljubezni je družina — F.S. — stran 226
 • Cerkev v službi človeku — Ob 90- oz. 50-letnici socialnih okrožnic dveh pa-
 pežev — Janez Juhant (v Družini) — stran 227 • Avstralsko državljanstvo in
 novonaseljenci — A.L.C. — stran 229 • Oče — Misli ob Očetovskem dnevu na-
 pisal Karel Mauser — stran 231 • Koncert 1981 — Melbournski Janez — stran
 232 • Zvezni proračun 1981/82 — Tomaž Možina, M.Ec. (Syd.) — stran 236 •
 Kako si je upala zboleti... — črtica — stran 237 • Hvala — stran 237 • Izpod
 Triglava — stran 238 • "Kaj praviš, kdo sem?" — stran 240 • Adelaidski od-
 mevi — P.Janez — stran 242 • Razdajaj veselje! — stran 243 • Kaj pravite? —
 Resnica ali prevara? — stran 243 • Vozniki — povest-konec — F.Grivški —
 stran 244 • Naše nabirke — stran 244 • P.Bazilij tipka... — stran 248 • Z vseh
 vetrov — stran 250 • Kotiček naših mladih — stran 252 • Križem avstralske
 Slovenije — stran 253 • Temu se smejejo doma... — stran 256

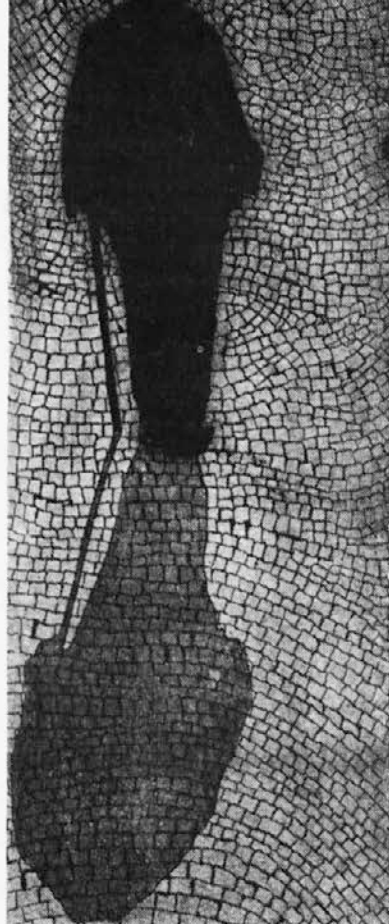

STAROST

NEKJE sem bral pregovor, ki se glasi: Ni vprašanje, KO-LIKO je kdo star, ampak KAKO je star! Velika modrost je v teh besedah. Iz lastnih izkušenj lahko rečem, da sem v življenju srečal že veliko ostarelih po letih, a po srcu mladostnih in prožnih. Srečal pa sem tudi — dvajsetletne starce, brez volje do življenja in brez idealov, da so se mi v srce zasmilili.

K staranju (ne mislim na vrsto let!) veliko vpliva okolje, o tem ni dvoma. Mnogim spodséka korenine nenadna sprememba, razočaranje nad najbližjimi, osamelost, izguba življenjskega druga... Občutek izkoreninjenosti je kaj pogost med starejšimi priseljenci, ki so k sinu ali hčeri prišli že v poznih letih. Zapustili so okolje domačega kraja in svoje dolgoletne znance v upanju, da bodo našli za morjem svojega odraslega otroka takšnega, kot so ga poznali pred dvajsetimi leti in več. V svojem navnem pričakovanju so prevarani, razjedati jih prične domotožje. Če sin ali hči razumeta, da za res zadovoljno življenje ni merilo le obilje, ampak v glavnem razumevanje in še marsikaj s tem v zvezi, problem ne postane akuten. Tudi v novi domovini je dovolj vesele domače družbe, ki jo starost potrebuje nič manj kot mladost. Tudi tu so slovenske prireditve, nastopi, nedeljska slovenska maša... A udeležba seveda zavisi od dobre volje sina ali hčere. Brez prevoza se prične zagrenjeno ostajanje doma, občutek zapostavljanja, osamelost, očitki... Starost izgublja življenjsko silo, do hiranja in prehitrega izhiranja je samo še korak...

Poleg okolja pa na prehitro staranje (zopet ne mislim na

Koraki na večer življenja...

vrsto let!) vpliva tudi lastno notranje zadržanje. Starost je tako naravna kot mladost in sprejeti jo je treba z vsemi težavami in preizkušnjami, ki jih prinese sleherni doba življenja. Mladost ima svoje probleme, starost svoje, a ne eni in ne drugi niso nepremostljivi. Malo osebnega poguma je treba, zavesti, da smo dočakali dobo, ki jo mnogi sploh ne, saj zlasti v našem modernem vrvenju tisoči in tisoči mladih umirajo nasilne smrti. Tudi starostna doba je doba življenja, ne pa životarjenja, umika, zagrenjenosti in tegob. Z vso pravico si ostareli iščejo svojo družbo; od mlajših, zlasti sebi najbližjih, pa pričakujejo razumevanje, spoštovanje in potrebno pomoč. Če ostareli sprejmejo to zrelo dobo svojega življenja kot božji dar, pa dodajo malo vdanosti in potrpežljivosti (Naj bo za pokoro!), bo sto problemov odpadlo. Tako gledanje bo odprlo pota, ki jih zagrenjenost in zapiranje vase ne more najti.

Leto prizadetih obhajamo. Svet se osvešča, da so tudi prizadeti del svetovne družine človeštva, vreden razumevanja, spoštovanja in priznanja vseh pravic. Nič manj pri srcu nam ne smejo biti tisti, ki jih je "prizadela" starost, ki so opešali po dolgih letih dela in skrbi. Ne sme nam biti vseeno, kako preživljajo zadnjo dobo življenja. Skrbimo za sonček, ki naj jim s toplino in svetlobo vedri siva leta. To smo dolžni kot skupnost in tudi osebno — kot nekdo, ki bo v nekaj letih — če mu bo to sploh naklonjeno — sam ostarel in željan razumevanja ter pomoči.

Šola ljubezni je družina

Kdor ni okusil ljubezni, kdor ob očetu in materi ni doživel, kaj pomeni ljubiti, ta bo ostal večna sirota.

Kdor se ni naučil ljubiti v krogu svoje lastne družine, ne bo nikdar prav ljubil.

Vse, kar da nadaljnja vzgoja, je boren nadomestek.

Velika odgovornost: biti oče, biti mati. Nič manjša: biti otrok.

Prava miselnost je, če že otroci, posebno pa doraščajoči fantje in dekleta razumejo, da je edina resnično uspešna šola ljubezni domača družina.

Svet hoče mladino prehitro osvojiti. Odhaja nedozorela in propada.

Zato vedno več razdrtih družin in vedno več sirot.

V Cerkvi smo vsi brez izjeme dolžni vztrajno delati za to, da bi gradili dobre krščanske družine. Čim bolj jih moderna plehkost skuša razbijati, toliko bolj moramo stari in mladi ravno z družinami graditi lepšo bodočnost.

F. S.

CERKEV v službi človeku

RAZVOJ industrije in rast kapitala v preteklem stoletju sta povzročila rastočo bedo delavcev in bogatenje delodajalcev na njihov račun.

GLAS PAPEŽEV

Dne 15. maja 1881 je Leon XIII. izdal okrožnico RERUM NOVARUM (Novih stvari), ki so jo pomagali pripravljati priznani strokovnjaki za družbena vprašanja.

Tej začetni "veliki listini" delavskih pravic so sledili v Cerkvi še dokumenti:

QUADRAGESIMO ANNO (Ob štiridesetletnici) Pija XI., v katerem je papež ocenil vpliv Leonove okrožnice na družbeni razvoj in vanj vključil nove probleme v svetu;

MATI IN UČITELJICA (1963) in MIR NA ZEM-LJI (1963) Janeza XXIII.,

RAZVOJ NARODOV (1967) in OB OSEMDESET-LETNICI (1971) Pavla VI.;

ČLOVEKOV ODREŠENIK Janeza Pavla II. (In v kratkem naj bi izšla tudi njegova tretja okrožnica — ob letošnji devetdesetletnici Leonovv okrožnice Rerum Novarum. Op. ur.)

Iz vseh teh papeških dokumentov diha skrb Cer- kve za resničen in uspešen napredek človeške družbe.

Mnogi odrekajo Cerkvi pravico vmešavanja v druž- beno dogajanje. Pij XI. izjavlja, da se Cerkev ne vmešava v "zemeljske zadeve", mora pa uveljaviti svoj vpliv, ko gre za npravni zakon. Če bo družba verna, če se bo ravnala po načelih npravnega zaka- na, bo lahko reševala sporna vprašanja med ljudmi. Zato Cerkev odločno odklanja vsako "zgolj ze- meljsko reševanje" človekovih osebnih in družbenih vprašanj. Razvoj je to resnico potrdil: kljub temu, da je delavec dosegel danes gmotno blaginjo, je postal duhovni siromak.

Leon XIII. je z okrožnico RERUM NOVARUM že na začetku gospodarskega razcveta opozoril, da človeku niso dovolj zgolj zemeljski cilji. Druž- ba in Cerkev si morata prizadevati za pravičnost na svetu. Rešitev iz žalostnih delavskih razmer mo- rajo skupaj iskati Cerkev, država, delodajalci in delavci sami. Cerkev s svojim naukom uči krščan- sko pravičnost in vernim naroča, naj dajejo od-

obilja potrebnim, zavzema se za pravice delavcev in drugih zatiranih družbenih slojev. Tak položaj je nastal, ker so bogatejši zanemarili nauk Cerkve. Država je dolžna skrbeti za skupno dobrom za pravičen napredek in dostojno položaj delavca. Delavci in delodajalci naj urejujejo medsebojne odnose po načelih krščanske pravičnosti, pravičnosti..

Leonova okrožnica je rodila sadove, ker so se pristojni in prizadeti bolj zavzeli za delavca. Na- stala so delavska združenja, ki so branila delavce pred izžemanjem, jim pomagala v nesrečah in gospodarskih težavah. Oblikoval se je čut za de- lavske pravice, ki je vplival tudi na državno zaka- nodajo.

Ob 40-letnici, je Pij XI. potrdil veliko poslanstvo Leonove okrožnice z okrožnico QUADRAGESIMO ANNO.

Mnogi so Leonovi okrožnici zapirali pot, ker niso marali, da bi Cerkev vplivala na delavce. De- lavce so odvrčali od Cerkve in jih navduševali za svobodomiselne in brezverske ideje. Za tako vz- dušje so odgovorni tudi bogati kristjani, ki so o- hranili samo ime krščansko, njihovo ravnanje pa je pogansko, delavcem krivično. Zaostren druž- beno položaj tridesetih let, medsebojno tekmova- nje za premoč, izkoriščanje delavcev, žensk in otrok, gojitev zgolj zemeljskih dobrin, brezvest- nost in nepoštenost so družba premagala le v medsebojnem sodelovanju in naporu vseh. Cerkev vabi k sodelovanju predvsem laike, da bodo lahko kljubovali svetu, ki "je postal že skoraj pogan- ski", končuje Pij XI..

SLUŽITI ČLOVEKU

Cerkev je svoje poslanstvo v zgodovini razumela kot službo človeku in jo na različne načine bolj ali manj uspešno opravljala, čeprav je posebno v zad- njem času izgubljala neposredni družbeni vpliv.

Zavzemala pa se je, da bi svet le upošteval krščanska načela, in k temu vedno bolj vzgajala laike. Zato je imela Leonova okrožnica velik pomen, čeprav je vpliv Cerkve v družbi mnoge motil.

Pri nas je v tem duhu duhovnik Janez Evangelist KREK ustanovljal delavska strokovna društva, kmečke zadruge in hranilnice. Njegovo delo je imelo družbeni in narodnostni pomen. Po prvi svetovni vojni je preraslo v krščanski socializem.

Podobno so po svetu ustanovljali delavska združenja. Ta so poleg zaščite delavcev gojila med delavskimi sloji, ki so zaradi krivic in veri sovražnih vplivov iskali učitelje zunaj krščanstva, vero.

Mnogi Cerkveno delo na socialnem področju omalovažujejo, čeprav je Cerkev po vzoru Učenika že od apostolskih časov sem dejavna. Skrbela je za reveže, delila od svojega, njene ustanove in posamezniki so gojili čut za pravičnost in poštenost ter spoštovanje posameznikov in narodov. Redovniki so vzgajali narode, misijonarji branili zatirane, predstavniki Cerkve dvigali glas proti krivičnim oblastnikom. Cerkev je gojila dobrotelost in še danes opravlja to nalogo. Zagovarja zasebno lastnino, ker se zaveda: le kdor ima, lahko tudi daje.

Zaradi slabosti njenih članov pa so se tudi v Cerkvi pojavile zlorabe, vendar sama ni prenehala biti kvas in luč sveta. Njena duhovna moč in vpliv sta navzoča tudi v sedanjem svetu. Njeni dokumenti

in njena praksa so tudi danes upanje narodov za podporo in pomoč v reševanju svetovnih stisk in težav.

Kot otrok svoje dobe mora Cerkev sama iskati tako zase kot za svetovno družbo novih oblik, poti in možnosti, da bo med njenimi člani in med vsemi ljudmi dobre volje vladala pravičnost po vzoru in podobi Jezusa Kristusa. Kot zemeljska ustanova ostaja Cerkev nepopolna in potrebna stalne prenove; zaupa pa v dokončno izpolnitev v Bogu.

REVOLUCIJA LJUBEZNI

Težava vsakega socialnega nauka je določena družbena uokvirjenost. Tudi Cerkev mora iskati moč, da ostaja upanje narodov. Le dejavna vera in zaupanje, da je naša prihodnost Bog in da zato ne moremo ostati pri kakršnih koli zemeljskih ciljih, omogočata oblikovanje primernih družbenih odnosov.

Teh ni brez skrivnosti križa, ki je prava revolucija ljubezni in temelj resničnega prenavljanja človeških odnosov. Kaj bi bil narod brez solza materine ljubezni, ki ne računa na povračilo, in kako bi velika dela nastala brez žrtve?

S hvaležnostjo zremo v preteklost Cerkve, ki je svet opozarjala na to skrivnost človeškega bitja. Pomembni obletnici socialnih okrožnic sta spodbuda in opomin: pravični družbeni red prihodnosti je v marsičem odvisen od takšnega temelja družbenega in osebnega življenja.

JANEZ JUHANT (v Družini)

... obiskal sem Mlinarjevo
staro mater
v njeni sobi pod streho.

Če lahko pomagam svojim otrokom?

Le malo še.

Moje moči popuščajo.

Sem pač že stara.

Mladi morajo biti sami.

In mi stari tudi.

Imam svojo lastno sobico.

To je dobro.

Potrebujejo me, kadar pridejo po mene.

Pridejo po mene, kadar me potrebujejo.

Vedno moram biti pripravljena,

čeprav ne morem več veliko pomagati.

Toda biti zanje pripravljena,

to še morem.

Avstralsko državljanstvo in novonaseljenci

A. L. C.

AVSTRALSKE oblasti ne zahtevajo od tujcev, ki se tukaj za stalno naselijo, da bi se odpovedali svojemu državljanstvu in prevzeli avstralsko. Pri tem mislijo, naj posameznik, ki izpolnjuje vse pogoje, sam zaprosi zanj in tako pokaže, da je prostovoljno pripravljen prevzeti pravice in dolžnosti avstralskega državljanstva. Pričakujejo, da postane avstralski državljan, ker si s tem pridobi prednosti, ki so važne za polno udeležbo v javnem in zasebnem življenju.

Kot povsod na splošno, tako tudi tukaj velja, da je bolje imeti v deželi stalnega bivanja tudi državljanstvo. Znotraj države je državljanski odnos določen z zakonodajo, zunaj pa mu daje država zaščito po mednarodnem pravu in dogovorih.

Predno bi obravnavali nekatera vprašanja avstralskega državljanstva, je poudariti par značilnosti, ki se morda razlikujejo od prejšnjega pojmovanja. Tako je upoštevati, da je po avstralskem pravu državljanstvo in narodnost istoveteno. Za jugoslovanske državljane se štejejo vsi, ki so bili rojeni znotraj Jugoslavije od prve svetovne vojne naprej. Zamejski Slovenci so državljani držav v katerih živijo. Izjema so bili begunci po drugi svetovni vojni, ki so veljali za DP (Displaced Person) ali osebe brez državljanstva (Stateless).

V zadevah avstralskega multikulturalizma povežemo slovenski jezik, kulturo, dediščino s slovensko narodnostjo in to v enakopravnosti z vsemi drugimi etničnimi skupinami, pa brez ozira na državljanstvo. Danes se je stanje že tako spremenilo, da so dolgotrajni prebivalci slovenskega porekla povečini že avstralski državljani, novodošleci pa državljani Jugoslavije ali države, kjer so imeli svoje stalno bivališče.

Avstralija je po drugi svetovni vojni relativno na prebivalstvo prevzela največ novonaseljencev, le izraelska država jih je sprejela več. V zaokroženih številkah je danes v Avstraliji dva in tričetrt milijona prebivalcev, ki so rojeni v prekomorskih državah in samo nekaj nad polovico jih je sprejelo avstralsko državljanstvo. Tako ostane okoli eden in četrt milijona prebivalcev, ki bi lahko, a niso zaprosili za državljanstvo. Od teh je preko tričetrt milijona državljanov iz Anglije, Kanade, Indije in drugih držav Commonwealtha.

Tako veliko število tujih državljanov sčasoma ne vpliva dobro na družbeno povezanost, poleg drugih dejavnikov, kakor so na primer vprašanje državne obrambe, odnosi z drugimi državami ipd.

V pregledu nazaj vidimo, da so imeli po zakonu prednosti sprva vsi britanski podložniki, potem državljani zveznih držav (Britanci, Kanadčani, Indijci itd.) pred vsemi ostalimi tujimi državljani. Šele z zadnjim popravkom zakona o avstralskem državljanstvu (1973) se je izboljšalo in vsi morajo na isti način pridobiti državljanstvo.

Vse to je vplivalo, da so deželni ministri za naseljevanje skupno z zveznim ministrom sklenili podvzeti različne programe za informiranje javnosti o pomenu in važnosti sprejemanja avstralskega državljanstva.

Avstralska sveta za etnične zadeve in naseljevanje sta že lansko leto raziskovala to vprašanje in izdelala predlog zveznemu ministru. Pričakovati je, da bodo javne razprave pokazale pomen in važnost državljanstva in vplivale na odločitve.

Oglejmo si, kako se po sedaj veljavnih predpisih lahko pridobi avstralsko državljanstvo:

- 1/ z rojstvom v Avstraliji in to brez ozira, če so starši avstralski državljani. Izjeme so samo diplomatski in konzularni predstavniki.
- 2/ s poreklom, če je oseba rojena izven Avstralije in je vsaj eden od staršev avstralski državljan. Mora pa biti registrirana pri avstralskem diplomatskem ali konzularnem predstavništvu.
- 3/ po podelitvi, če ima prosilec namen, da se stalno naseli in izpolni naslednje pogoje:
 - star najmanj 18 let,
 - umsko sposoben, da razume svojo prošnjo,
 - triletno bivanje v Avstraliji,
 - brez kazenskih prekrškov,
 - primerno znanje angleščine,
 - razumevanje pravic in odgovornosti državljanstva,
 - namen bivati v Avstraliji.

Poleg tega so se izjeme in tako lahko dobijo državljanstvo žene, vdove, vdovci, bližnji svojci itd. V vseh primerih odloča minister sam.

Kakšne pravice se pridobijo z avstralskim državljanstvom? Iste kot jih imajo rojeni Avstralci in te so:

volilna pravica, pravica zaposlitve v državni službi, pravica do potnega lista ter potovanja v tujino in nazaj, v tujini rojene otroke lahko registriramo za avstralske državljane, izvoljeni smo lahko v parlament.

Za dolžnosti se šteje: prisega (izjava) podložnosti kraljici Avstralije, spoštovanje in izpolnjevanje avstralskih zakonov, volitve, sodelovanje pri porotah in pri obrambi Avstralije, če je treba.

Sedanja praksa je, da prosilca za državljanstvo pokličejo na razgovor. Uradnik mora ugotoviti, če prosilec govori toliko angleščine, da se lahko preživlja z delom med angleško govorečimi osebami, da lahko nakupuje življenjske potrebščine in zna v angleščini povedati pravice in dolžnosti avstralskega državljanstva. Če prosilec tega ne more spraviti skupaj, se zadeva odloži, da se bolje pripravi čez nekaj časa. Pri znanju jezika se posebej ozirajo na bolezen in starost.

Državljanstvo se pridobi na dan, ki je določen za prisego in se izvrši po možnosti kot del slavnostne prireditve, da se tako poudari važnost državljanstva.

Sprejem državljanstva lahko vpliva na naseljenčev gmotni in duševni položaj, na njegove odnose do družine in okolice, občutek pripadnosti, zvestobo in upe na potomstvo. Mnogokrat sprejem državljanstva predstavlja nepreklicljivo odločitev.

Pri odločitvi za avstralsko državljanstvo so važni osebni pogledi in izkušnje posameznikov. Naštetimo nekaj značilnih razlogov onih, ki jim ni do državljanstva: zapletenost glede na poroko ali ločitev; starost; imeli so težave z naseljevanjem; so sedaj v težavah; slabo govorijo angleško; nezadovoljni z naselitvijo; imajo svojce v rodni deželi; pogrešajo sorodnike; življenjski pogoji so se doma izboljšali, odkar so odšli; mislijo, da imajo doma boljše socialno zavarovanje; doma imajo boljši socialni položaj; ne morejo se identificirati z Avstralijo in tukajšnjim načinom življenja; niso se še odločili, ali ostanejo za stalno v Avstraliji in podobno.

Naseljenci, ki so sprejeli avstralsko državljanstvo, naštevajo drugačne razloge. Tako na primer: regulirati vprašanje pokojnine; s sprejemom držav-

ljanstva so pridobili in se boljše počutijo; prepričani so v boljši življenjski standard in šolstvo na višji stopnji kot v deželi, iz katere so prišli; vse jim je avstralski način življenja; boljše perspektive za njihove otroke; po dolgem bivanju tukaj se v spremembah doma počutijo tujce; vrednost avstralskega potnega lista in potovanja po svetu itd.

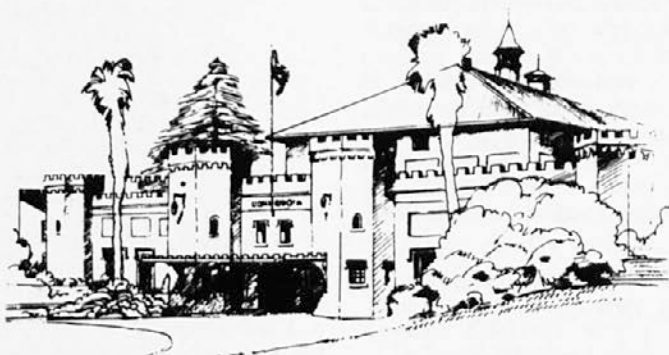
V posebno skupino spadajo naseljenci, ki imajo dvojno državljanstvo. Mnogi mislijo, da imajo s tem prednosti glede: zmanjšanih procedur potovanja; boljše možnosti za zaposlitev, če bi ena obeh držav postavila omejitve na nedržavljanje; boljše pravice do pokojnin; posest imetja in dedovanje v obeh deželah ipd.

Mnoge rodne dežele pa od takih državljanov dostikrat zahtevajo izpolnjevanje obveznosti, kot je npr. odsluženje vojaškega roka, plačevanje davkov, mnogokrat zapletene razveze zakonov, odrekavanje legalnega izhoda iz ene države. Ker se odnosi v nekaterih državah s spremembami režimov menjajo, avstralske oblasti priporočajo vsem nosilcem dvojnega državljanstva, da se o vsem sami točno informirajo.

Tudi za naseljence iz Jugoslavije velja dvojno državljanstvo. To se pravi, da osebe ne izgubijo jugoslovanskega državljanstva, ko postanejo avstralski državljani. Kadar pridejo v Jugoslavijo, so podrejeni izključno jugoslovanskim zakonom, če oblasti tako ravnajo. Mnogi, ki potujejo na turistična potovanja iz Avstralije, zaprosijo za izdajo jugoslovanskih potnih listov in na te potujejo v vzhodne države, ker imajo manjše formalnosti in cenejše potovanje. Za vrnitev v Avstralijo uporabijo zopet avstralski potni list.

Med Avstralijo in Jugoslavijo so pogajanja glede državljanstva in nekaterih vojaških penzij, a še brez zaključkov glede pokojnin (starostnih, družinskih, invalidskih in drugih). Avstralski upokojenci lahko prenesajo svoje pokojnine kamorkoli, torej tudi v Jugoslavijo, če se odločijo za začasno ali stalno bivanje.

Novonaseljenec ne sme vzeti vprašanje državljanstva kot formalnost, ampak mora pretehtati, kaj je v njegovem interesu. Za dobro odločitev si mora dobiti informacije iz raznih zanesljivih virov.

Glasbeni
konservatorij
v Sydneyu

Logarska dolina

Karel Mauser:

OČE

Nekaj misli ob Očetovskem dnevu

MORDA v besedi OČE res ni tiste mehko-be in nežnosti, ki jo človek občuti, ko izreče besedo MATI... Pod očetom si pač predstavljamo moža, ki skrbi za varnost družine, ki skrbi za zaslužek, ki gleda, da ima družina vse, kar za življenje potrebuje. Oče je v otrokovih očeh steber zaupanja, oče vse zna, vse zmore, nikdar ne joka, zna popraviti vsako igračo in najde pot iz vsake zagate.

Tako gleda na očeta majhen otrok. Tam v srednjih šolah pa se otrokovo gledanje spremeni. Oče postaja počasi starokopiten, ne gre s časom, ne zna prav umeti mladine in njih sanj, vse preveč resno gleda in preveč opominov ima v zalogi.

Ko ta otrok pride do prvih moških let, je očetova podoba spet čistejša. Oče dosti pametno gleda, skušnje ima, pozna ljudi in razmere — ni napačno vprašati kdaj tudi njega za svet...

Majhni otroci — majhne skrbi, veliki otroci — velike skrbi! Veličina očetov je v tem, da znajo nositi prve in druge. Morda bolj skrito kot matere, bolj zaklenjeno, toda navadno je očetova solza težja od materine.

Ni važno, kaj je oče po poklicu. Direktor tovarne ali pobiralec smeti, kmet ali zdravnik. Ni oče-

tovstvo po poklicu. Očetovstvo je v moči, da otrok, tudi če je zašel, ob svojem času, ob misli na tiho očetovo skrb — najde trdno pot in trden korak.

V starodavni Sirahovi knjigi so čudoviti nauki za otroke:

"....Otroci, pazite na očetovo pravico in tako delajte, da vam bo dobro!

Kdor spoštuje očeta, doživi veselje nad otroki, na dan svoje molitve bo uslišan.

Očetov blagoslov utrjuje otrokom hiše.

Moj sin, podpiraj svojega očeta v njegovi starosti, ne žali ga, dokler živi. Zakaj usmiljenje do očeta ne bo pozabljeno, na dan nadloge se te bo Bog spomnil...."

Karte in darove bodo prinesli mnogi otroci svojim očetom. Marsikatera lepa beseda bo izrečena. Toda lepšega plačila svojemu očetu ne more dati nihče kakor tisti otroci, ki ravnajo tako, da ima oče blag občutek: velik je že moj otrok, toda njegova roka v moji je še vedno tako trdno kakor takrat, ko je delal prve stopinje.

V tem je namreč ljubezen, da se nikoli ne spremeni.

KONCERTI 1981

MLADINSKI KONCERT 1981 je za nami. Na datum 23. avgusta smo ga vpisali v kroniko slovenske kulturne dejavnosti v Avstraliji. Že sedmi vsakoletni, dasi se je v teku razvoja iz vseavstralskega in tekmovalnega umaknil v okvir melbournske skupnosti, kjer se je pred leti spočel. Ker pri nastopih ni več izbiranja nagrajencev, je več sproščenosti; padli so naravno tudi pogoji glede starosti in podobno. In kljub današnjemu krajevnemu značaju so vrata še vedno odprta za nastop mladini širne Avstralije, če in kadar se le hoče pridružiti. Morda bo bodočnost spet kdaj prinesla priliko, da bo dobil koncert ponovno vseavstralski značaj. A to prepustimo času: danes nas navdaja veselje, da ta mladinska pevska prireditelja ni zamrla, ampak doživela že sedmo leto in tudi letos tako lepo uspela.

Kot mi je znano, so bile letos prijave kaj pozne, končno pa se jih je nabralo — za devetnajst točk (ena po pomoti ni prišla na tiskan spored): od poskusnih nastopov začetnikov pa do skoraj profesionalnih nastopov mladine, ki se pri podobnih prireditvah že delj časa udejstvuje. Eni in drugi so napravili spored letošnjega koncerta pester in bogat. Razpored je bil posrečen, saj je bilo tako v prvem kot v drugem delu vsakega nekaj. Pripomniti moram, da se je program dobro razvijal: ni bilo kakega neljubega zastoja in dolgih pavz, ki so včasih tako mučne. Bilo je nekaj tehničnih motenj — tako pri osvetljavi kot ozvočenju, kar pa je skoraj nujni delež takihle domačih množičnih prireditev.

Morda so bile tudi kasne prijave in s tem v zvezi negotovost uspešne prireditve krive, da letos versko središče ni povabilo toliko gostov kot zlasti lansko leto. Nekaj pa jih je bilo in kot glavnega ter že vsa leta stalnega gosta te naše mladinske prireditve naj omenim sydneysega rojaka, senatorja Miša Lajovi-

ca, ki je bil tokrat zopet med nami. Ob koncu nam je zopet povedal nekaj vzpodbudnih besed, s katerimi je čestital nastopajoči mladini in se zahvalil tudi staršem za ves trud pri ohranjanju domače tradicije med novim rodом, ki raste med nami. Senatorju smo hvaležni, da se je potrudil kljub obilnemu delu med nas, in upajmo, da bo tudi v bodoče naš redni gost.

Napovedovalca sta bila IRENA BIRSA (v slovenščini) in JOŽE ČELHAR (v angleščini). Nalogo sta dobro opravila. Jože je že od lani znan po svoji sproščenosti, ki ob napovedovanju posameznih točk veliko pomeni.

Koncertni spored je začela VERONIKA SMRDELOVA (9 let) z deklamacijo L. Ceglarja "Tri rožice". Bila je kaj ljubka v narodni noši, pa razočarana, ker se ni poslužila mikrofona in je mnogi v dvorani niso slišali. Zato je ob pričetku drugega dela sporeda deklamacijo ponovila in žela lep aplavz.

Kot druga sta nastopila MAJDA in JOHN BARIČ, ki sta nastopala že na prejšnjih koncertih. Ob f. t.ari in harmoniki sta zapela "Mamici" (Slak) in "Do no-tožje" (Petrič).

Sledila je geelongška skupinica: INES ŽELE, KATARINCA PERSIČ, DAVID PERSIČ (orgle) in pa RAJKO JAGER (kitara) z "Venčkom narodnih" (O moj preljudi dragi dom, Iz stolpa sem, Oj lepo je res na deželi, Zaplula je barčica moja), v angleščini pa so občuteno podali "Gift Song" (Moir Eastman & Jane Bertencello). Nadaljevala je INES ŽELE sama s petjem in kitaro. Za nastop je izbrala "Sing c'est la vie" (Sonny Bono, Charles Greene & Brian Stone) in pa "Strong and Constant" (F. Anderson). Končno je dodal ob spremljavi na kitaro lastno pevsko točko o "Mornarčku" še RAJKO JAGER.

Prvič je bil na našem odru komaj osemletni DAVID SVENT, ki je bil letos izbran za prvaka Avstralije

K SLIKAM: Desno zgoraj napovedovalca, v sredi Veronika Smrdel, levo zgoraj David Švent, Sredi strani je orkester TRIGLAV, na levi Emilija Arnuš, pod njo Anita Sankovič.

Levo spodaj John in Majda Barič, v krogu Katrina Vrisk, na desni Helena Campelj. V desnem spodnjem kotu geelongška skupinica: David Persič, Rajko Jager, Ines Zele in Katarinca Persič.

med najmlajšimi harmonikarji. Zelo sproščeno nam je zaigral Avsenikovo "Čiribelo" in pa znano pesem "Edelweiss" iz filma "Sound of Music".

ANITA SANKOVIČ je pričela nastopati na našem odru že cisto majhna. Največkrat je pela. Zdaj je že prava gospodična in precizno nam je na klavirju podala Haydnovo "Sonato".

Za njo je nastopil — prvič na naših koncertih — TONI BERKOPEČ s svojo kitaro. Ob spremljavi je zapel "Yellow Submarine" (Beatles) in dodal nekaj kitarskih skladb.

HELENA ČAMPELJ nastopa na naših koncertih že lepo vrsto let. Kdor se je udeležil prejšnjih prireditvev, ji bo priznal velik napredek v nastopu in tudi petju. Tokrat nam je brez spremljave zelo občuteno zapela "Hvala, mama" (Drčo Žgur in Ivan Likar) ter "Country Road" (John Denver).

Za zadnjo točko prvega dela je nastopil ansambel TRIGLAV (JOHN BARIČ — harmonika in orgle, PAUL BROŽIČ — klarinet in trobenta, JOHN JERNEJČIČ — saksofon in klarinet, ANDREJ TURK — vodilna kitara, BERNARD ZUPAN — bas kitara, EDDY MALJEVAC — bobni). Za koncert so fantje izbrali tri pesmi: "Sredi vasi" (Slak), "Mornar" (W. Schafenberg) in pa "Igral sem na orglice" (Avsenik). Naj omenim, da je Triglav trenutno edini melbournski mladinski ansambel naše domače glasbe. Ostali so se žal razšli, ali pa so z novimi povezavami starejšega osebja prenehali biti mladinski ansambel. Končno: leta teko in nujno prinašajo kot posledico tudi spremembe te vrste...

Za začetek drugega dela koncerta je INES ŽELE deklamirala Gregorčičevo pesem "Siromak". Sledili sta dve orglarski točki naših najmlajših. LENTI LENKO (9 let) bo s svojim izrednim posluhom enkrat vsekakor odličen organist. Zaigral nam je "Lurško pesem" "Po jezeru" in pa "Zahvalno pesem" Tudi EMILIJA ARNUŠ (10 let) je imela svoj prvi koncertni nastop. Zaigrala nam je "La Paloma" (S. Vradier) in pa "Bele rože" (Nana Mouskouri).

Prvikrat je nastopila na našem koncertu KATARINA VRISK s petjem ob lastni klavirski spremljavi. Predstavila nam je "Če te srce boli" (Albert Papler, in Boris Frank) ter "Tomorrow" (Martin Charnin & Charles Strouse). Katarini se pozna, da večkrat in uspešno nastopa.

VERONIKA FERFOLJA poje pri Glasnikih, tokrat pa nam je podala tudi svojo točko s petjem in lastno spremljavo na kitaro. Slišali smo "Moj klobuk ima tri luknje" in pa "With a Little Help from my Friends" (John Lennon & Paul McCartney).

Lep napredek smo videli na DAVIDU PERSIČU iz Geelonga, ki nastopa že nekaj let na teh naših koncertih. Letos nam je na orgle zaigral zelo precizno že težje skladbe: Choralpartito "Sei gegrüßet Jesu gütig" (J. Bach), Choralvariatie Op. Psalm 140 (J. P. Sweelinck) in pa "Relative Sam-

ba" (Palmer-Hughes). David že spremlja geelongški zbor pri mesečnih slovenskih mašah in prepričani smo, da se bo razvil v odličnega organista.

Naslednji nastop je pripadal GLASNIKOM, mladinskemu zboru verskega središča. Vodila ga je to leto MILENA TURKOVA in seveda ji je ostala še vedno tudi spremljava na orgle. Letos je pevec nekaj manj kot prejšnja leta, a zapeli so dobro ter želi tudi velik aplavz. Dekleta so se predstavila v novih krojih, ki so se lepo podali barvi odrskih zav. Tu so imena letošnjih pevcev po abecednem redu: EMILIJA ARNUŠ, MAJDA BARIČ, IRENA BRUMEN, TANJA BURGAR, BERNARDA DAMIŠ, ROMANA DAMIŠ, VALERIJA DAMIŠ, VERONIKA FERFOLJA, MARGARET FRANČIČ, ELIZABETH HORVAT, SANDRA MIKUŠ, ANNA SEDMAK, MARIA TUBOLA, JOHN BARIČ, DARKO BURGAR (kitara), ANDREJ TURK (kitara), BERNARD ZUPAN in EDDY ZUPAN. Zapeli so tri pesmi: "Če student na rajžo gre", "Hooray Hooray" (Boney M.) in "Stara domačija" (A. Nipič - M. Ferler). Zboru želimo še veliko lepih uspehov. Sledila je točka treh pevcev: BERNARDE DAMIŠ, KRISTINE GRGURIČ ter DARKA BURGAR, ki je tudi spremljal na kitaro. Zapeli so "Let me be there" (Roy Orbison) in pa "Out here on my own" (Christopher & Michael Gore).

Končno se nam je za zaključek koncerta (prej ni mogel priti, ker je bil zadržan pri drugem nastopu) predstavil letošnji mladinski harmonikar — prvak Avstralije — BRANKO TOMAŽIČ—SRNEC. Pesmi, s katero je dosegel prvenstvo, ni upal zaigrati, ker bi bila predolga. Pač pa nam je z resnično eleganco godca in pol ter odličnim izvajanjem postregel z "Blue Moon" (Art van Damme), Avsenikovo "Staro polko" in pa pesmijo, ki je morda najbolj vžgala, "Dark Eyes" (Palmer-Hughes). S ploskanjem brez konca ga je dvorana prisilila, da je dodal še nekaj domačih, kar je Branko rade volje storil. Menim, da lepše ne bi mogli zaključiti tega našega koncerta, ki je napolnil dvorano in nam vsem pripravil obilico užitka.

Naj dodam, da so na na sporedu, ki so ga udeleženci koncerta dobili v roke, še tri imena sodelavcev, ki niso nastopali, pa doprinesli svoje k uspešni prireditvi: Za ozvočenje in osvetljavo so skrbeli FELIKS in FRANK ŠAJN ter VINKO ŠKRABA. Naj tu omenim tudi MIRIAM KIRN in ŠTEFKO GRL, ki sta pri vhodu v narodnih nošah prodajali vstopnice.

Prepričan sem, da so vsi udeleženci letošnjega Mladinskega koncerta, ki so napolnili Baragovo dvorano do zadnjega kotička, odhajali domov z občutkom zadovoljstva. Doživeti takle kulturni užitek v zdomstvu tako daleč od rodne grude, je res vredno več kot teh nekaj dolarjev vstopnine. Misel, da nam je nudila ta užitek in zdomstvu rojena mladina, pa vsekakor še poveča njegovo vrednost.

Hvaležni smo ji, kakor moramo biti hvaležni ver-
skemu središču, ki te vsakoletne koncerte prireja.
Zopet je pokazalo, da mu je sveta stvar tudi kul-
tura, ki skupno z vero ohranja narodnost izseljen-
cev iz roda v rod. Kajti tudi kultura je dar božji,
neprecenljiv dar, ki smo ga dolžni ohraniti ter skupno
z vero posredovati novemu rodu.

MELBOURNSKI JANEZ

Desno zgoraj
B.Tomažič-Srnec,
prvak Avstralije.
V sredi
Veronika Ferfolja,
levo Toni Berkopec.
V sredi strani
GLASNIKI.

Spodaj
Ines Zele
in David Persič.

Darko Bugar, Bernarda Damiš in Kristina Grgurič.

ZVEZNI PRORAČUN 1981/82.

Tomaž MOŽINA, M.Ec. (Syd.)

AVSTRALSKI finančni minister je v letošnjem avgustu predložil precej strog budžet. V parlamentu ga prav verjetno ne bodo sprejeli neokrnjenega: poli-

tično na vsak način ne bo pomagal vladajočim konservativnim strankam. Po drugi strani pa: zvezne volitve bodo šele čez dve leti...

PREDVIDENI IZDATKI ZA 1981/82.

	Milijoni dolarjev	Sprememba na leto poprej v %	Od vsega v %
Obramba	4112	+ 16.3	10.1
Šolstvo	3255	+ 11.1	8.0
Zdravstvo	2872	-21.3	7.0
Socialna zaščita	11357	+ 14.5	27.8
Stanovanja	399	+ 17.0	1.0
Mesta in okolja	79	-28.3	0.2
Kultura in šport	461	+ 15.0	1.1
Ekonomске usluge	2712	+ 14.0	6.6
Državne usluge	2847	+ 14.9	7.0
Rezerve in drugo	12768	+ 22.3	31.2
Skupaj	40862	+ 12.6	100.0
dohodki	40716	+ 15.8	•
Deficit	146	-90.7	•

Viri: Sydney Morning Herald, 19.8.1981;
Treasury Papers for 1981/82, Canberra;

Kot lani, je tudi letošnja budžetova glavna naloga, da omeji inflacijo in da podpre zasebni sektor. Navadni državljan in navadni delavec bo, vse tako kaže, še na slabšem. S še enim novim "prodajnim" davkom (2.5%) na skoraj vse blago bomo, kajpada, vsi prizadeti. Še dobro, da se bo ta davek pobiral šele v januarju 1982. Ampak davek na knjige, liste in časopise je vendar davek na znanje. Nobena pametna dežela ne bi smela tega.

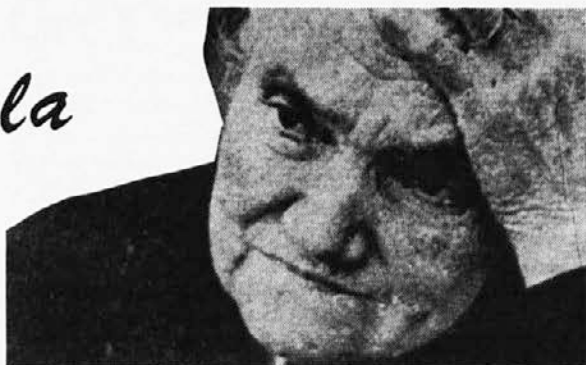
In kam bodo šli zvezni dohodki drugo leto? Iz tabele zgoraj razberemo, da se bodo skupni dohodki v letu 1981/82 povečali za 15.8% in vsi izdatki za 12.6%. Tako se bo deficit zmanjšal na \$146 milijonov (lani \$1566 milijonov). Največ izdatkov je namenjeno socialnemu skrbstvu, obrambi in šolstvu, precej manj pa zdravstvu, gradnji stanovanj in čiščenju okolja.

Več kot polovico vseh državnih dohodkov bodo prispevali osebni davki. In davki na bencin, pivo, tobak bodo dopolnili zvezno blagajno še za eno petino. Privatni sektor pa bo prispeval le dobro desetino, četudi prejema precej drugačnih olajšav.

S temi in podobnimi namerami, tako menijo državniki v Canberri, bo narodni produkt v naslednjem finančnem letu porastel za 3.5%, tedenski povprečni zaslužki bi se povečali za 13.5%, inflacijska stopnja pa bi se omejila na 10.75% (letos 8.8%). Nezaposlenost bi, žal, ostala še vedno okoli 6%.

V primerjavi z mnogimi deželami sveta je Avstralija bogata. Škoda pa je, da navadni državljan, največ zaradi slabega gospodarjenja, nima dosti pokazati.

Kako si je upala zboleli ...

NAREDILA je skoraj zavirljivo uradniško kariero, z lepo plačo in spodobno pokojnino, saj je službovala celih dvainštirideset let. Ne- poročena se je počutila do konca mlado in umaknila le zato, da je napravila prostor mlaj- šim. Imela pa je rep nečakov, ki so ji znali sproti izpuliti vsak božjak. Sestra s tropom otrok je namreč stanovala v isti hiši.

Nekaj let je uživala nad veseljem, s kate- rim so sprejemali njena darila. Sčasoma pa so se tako navadili na te njene prispevke, da so z njimi redno računali. Živela je z bolno materjo in jo oskrbovala z vsem, ne da bi jo sestra ali brat kdaj vprašala, kako to zmore. Poleg tega so začeli tudi nečaki jesti pri njej, ko je zbolela sestra.

Potem ji je umrla mati in v prazno sobico se je vselila študirajoča nečakinja s pode-

želja, kmalu pa še njen mož-študent. Seveda je kuhala tudi za njiju.

In ko je bolna sestra nenadoma umrla, se je priglasil za abonenta še stric - vdovec.

Tako je bila privezana k štedilniku in lon- cem od jutra do večera, razen kadar je šla v trgovino in na trg. Da se vse strahovito dra- ži, sploh ni upala potožiti, ker takega govor-jenja pri mizi niso marali poslušati. Tako je hodila v banko po svoje prihranke, dokler se niso posušili...

Nekega dne pa je zagrešila nezaslišano pre- drznost: zbolela je. Obležala. Ker ni bilo nikogar, ki bi jo negoval, so jo spravili v bolnišnico.

Vsi so bili poparjeni in zeleni od razočar- ranja. Kako neki si je upala zboleli?!

HVALA

Zahvaljujem se za svoje življenje,
drugi poginjajo, jaz pa živim.

Zahvaljujem se, da lahko diham,
drugi hropejo pod plinskimi maskami.

Zahvaljujem se, da sem zdrav,
drugi hirajo, ko gre meni dobro.

Zahvaljujem se, da imam kaj jesti,
toliko jih vpije po kruhu.

Zahvaljujem se, da živim v miru,
toliko jih pozna samo vojno.

Zahvaljujem se, da mi vera daje oporo,
toliko jih ne ve, kaj je to: vera.

Zahvaljujem se in vendar vprašujem vznemirjen,
zakaj nosijo križ drugi, in ne jaz.

izpod

Triglava

LJUBLJANSKI nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar je 25. avgusta odletel proti ZDA in Kanadi, da obišče naše tamkajšnje rojake. Udeležil se bo tudi vsakoletnega Baragovega dne v Marquettu, Michigan, kjer bo za to priliko tudi slavnostni govornik. Pred odhodom iz Ljubljane je imel intervju za "Družino", v katerem je glede načrtovanja bodočih podobnih potovanj med drugim omenil tudi tole: "...Že dalj časa me vabijo v Argentino, kjer je veliko naših rojakov in jih ni obiskal še noben slovenski škof iz domovine. Upam, da bom mogel kdaj v bližnji prihodnosti iti tja in morda še v kako deželo v Južni Ameriki. Tudi v Avstraliji živi precej Slovencev, ki sta jih že obiskala škofa Lenič in Jenko in morda bo tudi mene pot zanesla k njim..."

Naš nadpastir, hvala za to besedo! Upajmo, da ne bo treba predolgo čakati na njeno izpolnitev!

V intervjuju je nadškof med drugim tudi omenil, "da nekateri obiske in stike, srečanja in pogovore tudi drugače razlagajo ali v njih iščejo ne vem kaj vse. Zato še enkrat poudarim, da gre za strogo verske in pastoralne obiske slovenskih dušnopastirskih postojank".

IZ KOPRA poročajo, da je turizem na slovenski morski obali v drugi polovici julija zadihal s polnimi pljuči. Našteli so 18.000 gostov, ki so nočevali po hotelih zasebnih sobah in seveda po šotorih ter karavanah. Poročilo omenja, da so bili hoteli 108 odstotno zasedeni, kar najbrž pomeni, da so nekateri

spali po sobah kar po tleh, ker je bilo več gostov kot postelj. Tudi počitniški domovi raznih podjetij so bili polnoštevilo zasedeni: v njih je naslo mesto 1500 delavcev.

POLENSAK, ki velja za središče trinajstih slovenskogoriških vasi, pa je imel letos zopet praznik žetve, ki se je odlikoval tudi po svoji razstavi kruha in pogač. Sodelovalo je osemdeset gospodinj, spekle pa so štirideset vrst kruha in gibanic. Poročilo dostavlja, da so Slovenskogoričanke po svoji umetnosti peke kruha že znane blizu in daleč: na mariborskem sejmu so na tekmovanju v peki dobile za nagrado zlate vilice...

ZLATO MAŠO je daroval letos v Zavodu sv. Družine v Gorici g. ŠTEFAN TONKLI, ki je svoj čas veliko pretrpel pod fašizmom in bil potem preganjan tudi po komunistih. Poznan pa ni le kot duhovnik, ampak tudi kot pesnik. V Argentini je izdal dve svoji pesniški zbirki, po povratku iz Argentine na Goriško (1963) pa kar osem zbirke.

PREMALO DEVIZ ima Slovenija, pravi poročilo iz domovine. Četudi se je izvoz v prvem polletju tega leta povečal za več kot deset odstotkov, je obračun slovenske zunanje trgovine vseeno neugoden. Povečal se je namreč le izvoz na vzhod, dočim je na zahodno tržišče slovensko gospodarstvo izvozilo za 19% manj, kot so želeli in tudi predvidevali. V istem obdobju pa se je s tega področja uvoz povečal za 13%. Uvozni seznam obsega zlasti reprodukcijske materiale in pa blago za široko potrošnjo.

Slovenija je bila v prvi polovici letošnjega leta ena od petih jugoslovanskih republik, ki so ustvarile manj deviz kot lansko leto.

CERKVICA na Krminski gori (Quarin ji pravijo Italijani) je po umetniški vrednosti kakor tudi po svojem položaju ena najlepših v goriški nadškofiji. Potres pred petimi leti jo je težko poškodoval, da ni bila več uporabna za bogoslužje. Zdaj pa so jo verniki temeljito popravili, olepšali in vso obnovili.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Obred otvoritve po končanem delu je izzvenel kot pristržno srečanje furlanskih in slovenskih vernikov okoli Marijinega oltarja. Pri molitvah sta se vrstila lepo bratsko oba jezika, enako pri berilih in seveda petju.

PRECEJ je bilo že pisanja po domačih časopisih o ljubljanskih barakarskih naseljih, ki niso za prestolico Slovenije nič kaj okrasnega značaja. Nedavno je začelo rasti novo tako naselje v ljubljanski občini Vič-Rudnik: v Kozlarjevi ulici, tik ob spomeniku NOV. Občina je seveda stopila v stik z "delovnimi organizacijami", kjer so bili barakarji zaposleni. Po poročilu jim je celo uspelo enega barakarja izseliti v stanovanje. Tōda — glej ga šmenta! — preden so mogli njegovo barako podreti, se je vanjo že vselili novi stanovalec...

V LJUBLJANI je 12. avgusta umrl DR. ALEŠ BEBLER, bivši bорец v španski državljanski vojni, med komunistično revolucijo v Sloveniji pa visok partijski funkcionar, namestnik komandanta Glavnega štaba. Že iz sestanka s častniki jugoslovanske vojske v avgustu 1941 so znane njegove brezobzirne zahteve, naj se vršijo sabotažna dejanja neglede na žrtve med civilnim prebivalstvom. Častniki so zaradi tega odklonili sodelovanje, Bebler pa se je očitno vso revolucijo ravnal po načelu: Žrtve morajo biti! Kot poročajo, je malo pred smrtjo dokončal svoje spomine, ki jim je dal značilen naslov: Čez drn in strn.

ŽE LANI smo poročali o steklini med divjadjo na Slovenskem. Nova poročila vedo povedati, da se kljub vsem predpisom še vedno širi, zlasti med lisicami in srnami ter nekaterimi manjšimi mesojedci. Ugotovili so, da je steklina zajela že 33 občin (vseh slovenskih občin je 60). O boleznih so razpravljali tudi pri Slovenski lovski zvezi, ki čuti odgovornost, da razna lovska društva izvajajo poostre ukrepe za preprečitev nevarnega širjenja stekline.

GASILSKO DRUŠTVO v Moškanjcih je naredilo tudi letos svoj kmečki praznik, na katerem so domačini prikazali vrsto starih šeg in navad. Kaj zanimivo je bilo tekmovanje žena v pletenju vencev, bolj za smeh pa je bila stava, kdo od mož bo hitreje pojedel glavico luka.

V "NAŠI LUCI", ki izhaja v Avstriji za Slovence na tujem, je bila izražena želja meseca, "da bi nas zdonce nehali zasliševati, kadar prihajamo domov na obisk, če hodimo v tujini k slovenski maši". Utemeljite te preproste želje se je glasila takole:

Versko in cerkveno življenje je ena neodtujli-

vih pravic slehernega človeka, v katero se nima nihče pravice vtikati. Po demokratičnih državah tega tudi nihče ne počenja.

Taka zasliševanja imajo čisto jasen namen, nas zdonce oddaljiti od naših duhovnikov v tujini. Le kdo si to želi in zakaj, ko so ravno oni naša največja opora tu zunaj? A pri plašnejših in upogljivnejših zdombcih žanjejo uspeh.

Pri ljudeh s hrbtenico imajo ravno nasproten učinek, zlasti še, če človek spregleda metodo zasliševanja. Najprej hoče zasliševalec ujeti žrtev v nekem "grehu"; potem hoče izvleči iz nje kar največ mogoče; končno jo povabi na sodelovanje z njimi (špijonniranje in toženje rojakov notranji upravi).

SLOVENSKI SIR je v letu 1980 svoj izvoz povečal kar za 75%, pravi poročilo iz Ljubljane. Velika količina 142 ton ga je šlo na tuje — znak, da je našel v tujini dober trg. Pri tem pa je zanimivo tudi to, da je šlo v Švico največ elementalca, ki je tipično švicarski sir, dočim je največ slovenskega parmezana, ki je sir italijanske vrste, uvozila — Italija.

Iz poročila je razvidno, da so lani mlekarne v siri predelale polovico celotne količine prejetega mleka.

LETOS v juniju so bili življenjski stroški v Sloveniji za 44,5% višji kot v lanskem juniju, plače istega meseca pa za 28,3% višje kot pred enim letom.

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:
V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff. Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

“Kaj praviš, kdo sem?”

DANES je kritiziranje zelo moderno. Zato ni prav nič čudno, da jih je tudi vedno več, ki kritizirajo krščanstvo. Sedanji moderni papež jim je morda še pogodu, Cerkev kot ustanova pa sploh ne. Vsaka utesnjenost v kakršna koli pravila jim je odveč. Očitki, ki jih ob raznih prilikah navajajo, da opravičujejo svoje “moderne” poglede, imajo včasih vsaj nekaj podlage, včasih pa so tako plehki in vzeti iz zraka, da bi se jim lahko samo smejal. Žal je zadeva resna, saj toliki izgublajo tla pod nogami v iskanju varljive svobode.

Zanimivo pri vsem tem pa je to, da se vsa ta kritika ustavi pred Jezusovo osebnostjo. Kristusa celo najostrejši kritiki navadno izvzamejo — še razglašajo ga kot glavno pričjo svojim svobodomiselnim nazorom.

Kdo je prav za prav Jezus Kristus? Kaj imajo nekateri povedati o njem? Takrat v Cezareji Filipovi je sam prvič zastavil učencem to važno vprašanje: “Kaj pravijo ljudje, kdo sem?” In od takrat so bili dani na to vprašanje že tako različni odgovori...

Koliko različnih odgovorov je padlo že od Kristusovih sodobnikov:

Jezus je velik prerok! Kot razvidno iz zgornjega evangelija, so mu dali ljudje najvišja imena, kar so poznali oseb, ki so živele res za Boga in oznanjale bližajoče se božje kraljestvo. Nekateri so ga imeli za Janeza Krstnika, ki je klical ljudi k pokori in jih v Jordanu oblival z vodo v znak notranjega očiščenja in pripravljenosti služiti Bogu. Drugi so v njem videli že preroka Elija, o katerem so verovali, da se bo pred koncem sveta ponovno pojavil ter pripravljaval pot Maziljencu. Vsekakor naj bi bil eden izmed prerokov, četudi mu niso znali imena: očitno govori množicam po božjem naročilu in tako izpričuje svoje poslanstvo.

Vsi, ki so Ga kdaj koli srečali, so bili prepričani, da so v Jezusu srečali nekoga, ki ni bil navaden človek. Jezusov nastop je na sodobnike napravil globok in silno močan vtis. Preglobok in premočan, da bi spoznali njegovo bistvo.

Če preletimo stoletja od takrat pa do danes — in še zlasti danes, imamo isto sliko... Mnogi skušajo razložiti Jezusa ter Njegovo pojavo zgolj z zgodovinskimi vzporedji in vzori. Jezus jim je plemenit človek, vzor dela za bližnjega, strasten reformator, socialni revolucionar, oporečnik brez strahu, borec za pravice... In še marsikak drug zveneč moderni naslov bi mu lahko dali.

Vendar vsi ti častni naslovi, pa naj bodo še tako privlačni modernemu ušesu, ne odkrivajo pravega bistva Jezusove osebnosti. Tako Kristus sprašuje dalje, sprašuje nas, svoje učence: “Kaj pa vi pravite, kdo sem?”

S tem vprašanjem je takrat v Cezareji Filipovi Jezus ločil svoje učence od drugih ljudi. Zlahka lahko ugotovimo, da ne gre za

Božja beseda

Evangelij

Verujmo v Kristusovo božanstvo, čeprav mora trpeti

Tisti, ki so šel Jezus s svojimi učenci v vasi Cezareje Filipove. Peter je svoje učence spraševal: „Kaj pravijo ljudje, kdo sem jim?” In odgovorili so mu: „Janez Krstnik, drugi pravijo: Elija; drugi: Kdo izmed prerokov.“ Nato jih je vprašal: „Kaj pa vi pravite, kdo sem?” Spregovoril je Simon Peter in mu rekel: „Ti si Kristus.“ Tedaj jim je strogo naročil, naj z nikomur ne govorijo o njem. In začel jih je učiti, da mora Sin človek veliko trpeti, biti zavržen od starešin, velikih duhovnikov in o tleh je govoričel očitno. Tedaj ga je Peter vzel v stran in mu je braniti. On pa se je obrnil, pogledal po učencih in Peter mu je posvaril: „Pojd od mene, satan, ker ne misliš na to, kar je božjega, ampak, kar je človeškega.“ In poklical je množico svojih učencev ter jim rekel: „Če hoče kdo iti za menoj, se odpove sam sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj. Kdor hoče svoje življenje rešiti, ga bo izgubil; kdor pa svoje življenje zaradi mene in evangelija izgubi, ga bo rešil.“ (Mr 8, 27—35.)

navaden odgovor, za nekaj neobvezen razgovor. Gre za vprašanje, na katerega lahko prepričljivo odgovoriš le z odločno izpovedjo, z iskreno vero in priznanjem, ki te nujno opredeli in s tem tudi zavezuje za vse življenje. Petrov odgovor, ki ga je dal v imenu vseh učencev, je bil kratek in jasen: “Ti si Kristus!” To pa je pomenilo priznanje Jezusovega božanstva.

Tudi mi danes moramo odgovoriti na vprašanje, kdo je Jezus, le z vero in priznanjem, da je Kristus Sin božji, ki prinaša odrešenje svetu, vsemu človeštvu. Če tega nismo zmožni spoznati, potem smo zgrešili bistvo Njegove osebnosti, pa tudi bistvo Njegovega poslanstva. Žal je takih “poznavancev” Jezusa danes po svetu zelo veliko. Krog vratu nosijo križec, kaj naj bi jim križ v življenju pomenil, jih ne zanima. Kristus jih privlači, od Njegovih nauk pa sprejmejo le tisto, kar jim je všeč in ne zahteva prehudе žrtve.

Ko je Kristus po Petru dobil priznanje vseh

svojih učencev, jih je začel takoj tudi pripravljati na to, da Ga kljub božanstvu čaka čudno človeška pot: veliko bo moral trpeti, biti zavržen in izničen in končno bo celo umorjen... Božanstvo se bo do častitljivega vstajenja v Njem popolnoma skrilo — edini način, da izvrši svoje odrešilno poslanstvo, zaradi katerega je prišel na svet kot človeški otrok. To bo preizkusni kamen za vse, tudi za učence. Ravno Peter je hotel ta kamen preizkušnje odstraniti na licu mesta. Kaj takega se ne sme zgoditi in je nekaj nezaslišanega! Kristus naj ne govori več o trpljenju — Njegovo poslanstvo je ustanoviti božje kraljestvo, kjer bodo vsi srečni okoli Njega, izbranih dvanajst pa spoštovani ministri...

Vemo, kako ga je Jezus ostro zavrnil. Nič ne sme spremeniti božjih načrtov in vsakdo, ki hoče za Njim, mora na isto pot: se odpovedati sebi in svojim željam, radovoljno sprejeti križ in ga z vso pripravljenostjo nositi za Njim na Kalvarijo življenja. In kakor On ne bi mogel ustati povečičan od mrtvih, če bi prej ne šel skozi veliki petek trpljenja, tako velja tudi za vsakega, ki vanj veruje: samo tisti bo za božje kraljestvo rešil svoje življenje, ki ga bo izgubil zaradi Njega. Kdor pa bo svoje življenje tako ljubil, da ga ne bo hotel žrtvovati zanj, ga bo v resnici izgubil za večnost...

To je Kristusov nauk, v besedi in zgledu. Veljal je sodobnikom z apostoli vred, velja tudi nam danes. Kljub pomehkuženemu modernemu času — Kristusov križ še vedno stoji in nas opominja, kaj pričakuje Odrešenik od svojih učencev. Odpoved samemu sebi ni danes nič manj boleča, kot je bila v Njegovem času. Kot takrat, tudi danes zahteva celega človeka, ki se ne ozira nazaj, ko s plugom reže brazde v trdo ledino. Res so apostoli v strahu zbežali z Oljske gore in se sramotno poskrili, res je Peter Kristusa tako nečastno zatajil... Končno pa so le vsi voljno nosili križ za svojim Učenikom in zanj dali življenje. Prvo naj nam bo v opomin, to zadnje v vzpodbudo. Po vsakem padcu si znova zadenimo križ — v zavesti, da je Kristus hodil isto pot pred nami...

adelaidski odmevi

P. Janez Tretjak O.F.M.,
32 Holden Street,
HINDMARSH, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733

LJUDJE navadno iščemo opravičil, zakaj ne pišemo ali zakaj tako dolgo nismo pisali. Morda bi se tudi jaz moral opravičiti adelaidskim rojakom, da ni bilo v zadnjih MISLIH nobenih obvestil iz našega življenja. Vendar tisti, ki prihajajo v naše versko središče, vedo, da se tam ni nič posebnega zgodilo od sredine do konca julija, oz. sredine avgusta. Smo pač mala skupnost. Saj je v roku leta dni, odkar sem v Adelaidi, naša krstna knjiga ostala prazna, poroki sta bili dve in pogrebi trije. Vsekakor pa bom poročal in objavljaval v naš mesečnik, ko bo kakšna pomembna in omembe vredna zadeva.

Razpored bogoslužja ostane nespremenjen: Ob delavnikih je ob sedmi uri zvečer sveta maša, razen srede, ko je zaradi pevske vaje mladinskega zbora maša že ob pol sedmih. Ob zapovedanih praznikih je prva maša dopoldne ob 9.30, druga zvečer ob sedmi uri. Ob nedeljah sta dve sveti maši: dopoldne ob 9.30 in popoldne ob peti uri.

Šestega septembra smo tudi mi praznovali OČETOVSKI DAN. Ob tej priložnosti so najmlajši člani našega verskega središča pod vodstvom Zagorčeve Ingrid pripravili kratek spored v cerkvi, naš podjetni organist g. Jože Šterbenc pa je razveselil očete z nastopom mladinskega zbora. Seveda smo praznovali tudi izven cerkve: članice ženske družbe so postregle očetom s tem, kar razveseli človeško srce.

Ker povsod po svetu govorijo o odborih in odbornikih, smo tudi pri nas izvolili dvanajst mož, ki naj bi bili posvetovalni organ našega verskega središča. Veliko je del, ki jih duhovnik sam težko uredi – odbor naj bi mu bil v pomoč. Upajmo, da bo nalogo, ki mu je zaupana, dobro opravljal.

Kljub temu, da je naša cerkva zelo akustična, je glas duhovnika le prešibak, zlasti za ostarele. Zato smo se odločili, da bomo v cerkvi uredili ozvočenje. Nekateri rojaki so se pokazali pri tem res dobrodušni ter so prispevali denarno pomoč

za uresničitev načrtov. Ko boste brali to novico, bo cerkev – upajmo – že ozvočena.

Slišal sem mimogrede, da so bile od zadnjega poročila sklenjene v Adelaidi tri cerkvene poroke, pri katerih je bil vsaj eden partnerjev slovenskega rodu. Kot je bilo rečeno, so bili krščeni po drugih župnijah in tudi ne znajo dovolj slovensko, zato se niso poslužili našega verskega središča. Ker torej o novoporočencih nimam podatkov, jih tudi MISLIM žal ne morem posredovati.

Vsem trem nepoznanim novim zakonskim parom želimo vso srečo in božji blagoslov na življenjski poti!

Dne 25. julija je umrl - zadet od kapi - prekmurski rojak JOŽE KUTOŠ. Bil je star 55 let. Družina že veliko let živi v Pooraki. Pokojnik zapušča poleg žene pet otrok, ki pa so že vsi odrasli. Pokopan je bil 30. julija. Naj počiva v božjem miru, domačim pa iskreno sožalje v imenu naše skupnosti.

Dne 4. avgusta so našli mrtvega v njegovem stanovanju v Parafield Gardens rojaka ALBERTA BOŽIČA. Po odsotnosti na delovnem mestu v tovarni Holden naj bi bil mrtev že teden dni. Živel je tiho in skromno samotarsko življenje in se je prav tako tiho poslovil od nas. Bil je že delj časa bolan na srcu in tudi ženci so mu baje že večkrat odpovedali. Ker med nami nima svojcev, je bilo treba čakati s pogrebom, dokler ni prišlo sporočilo njegovega brata, naj ga pokopljemo tukaj v Avstraliji.

Pogreb je bil 14. avgusta ob spremstvu prijateljev. V imenu verskega središča se je poslovil od pokojnika dr. Stanislav Frank ter v nekaj besedah orisal njegovo življenjsko pot in zlasti poudaril njegovo skromnost. Vključimo pokojnika v svoje molitve! R.I.P.

Med bolniki naj omenim Alojza Cetina, ki je že dolgo vrsto let priklenjen na bolniško posteljo. Pred leti že ga je zadela kap. Zdaj pa je bil v Royal Hospitalu operiran še na žolčnih kamnih.

Zelo verjetno je še več bolnikov, vendar zanje ne vemo. Bomo pa vsaj molili za vse, da bi čimprej ozdraveli.

P. JANEZ

V tej številki MISLI pa "izpod sydney-skih stolpov" ni poročila. Iz razumljivega vzroka, da je bil p. Valerijan odsoten. Upajmo, da se bo v novi številki, ki bo izšla sredi oktobra, razpisal za dvakrat... - Urednik

Osamljenim ljudem je treba pomagati. To so predvsem stari, bolni, obnemogli ljudje. Dolžnost družine, okolja je, da jim olajšajo življenje.

Toda so osamljeni ljudje, ki si morajo pomagati sami.

Vedno čakajo, da nekdo pride. Žele si prijatelja, nekoga, ki jih razume. A nihče ne pride. In se zapro v začarani krog svojega jaza, postanejo zagrenjeni, nesrečni, morda na robu obupa.

Ne čakaj! Pojdi iz sebe!

Skušaj se dati. Prav gotovo je zate delo, je sirota, je bolnik, je siromak, ki si ne more pomagati, kot si lahko pomagaš ti, pa čaka nate. In če se srečata, boš nenadno odkril samega sebe. Ne bo več osamljenosti, ampak vsak dan poln lepih skrbi — ne zase, ampak za druge.

Če iz sebe jemljemo in drugim dajemo, se vrača v podvojeni meri.

Razdajaj veselje, če hočeš biti vesel.

**Razdajaj
veselje!**

Kaj pravite

RESNICA

ALI PREVARA ?

"...Ali ste tudi Vi že kaj slišali o Marijinih prikazovanjih v Jugoslaviji? Od doma so mi pisali o tem in nekdo mi je dal jugoslovansko revijo SIRENA, ki ima o dogodkih poleg članka celo slike. Je Cerkev o vsem tem že kaj izjavila?..." (Iz pisma adalaidskega naročnika)

TUDI jaz sem dobil v roke (v fotokopiji) članek iz "Sirene" (z dne 22. julija letos). Napisan je s spretnim peresom nekega Pavla Pavloviča, ki pač kot novinar lovi senzacije. Sam je bil na "svetem kraju", kot pravi: na hribu Črniči v občini Čitluk v Hercegovini. Razgovarjal se je celo z domačim medjugorskim župnikom (františkanski pater Jozo Žovko) in otroki, ki naj bi se jim prikazovala Mati božja. Govori o 100.000 ljudeh, ki so do izida njegovega članka že obiskali kraj in celo objavlja sliko Joza Vasilja, ki mu je zatrdil, da je bil slep in je spregledal na Marijino priprošnjo. Seveda je za novinarja vse zgolj praznoverje in sprašuje se, kdo temu praznoverju botruje. S svojim člankom pa je le zadevo še bolj razglasil, kakor so jo razglasili tudi visoki člani komunistične oblasti, ki so se v javnih govorih začeli zaganjati v dogodke kakor vešča v luč. Brez te "po-

moči" bi se zanimiva vest mnogo počasneje širila po deželi.

Cerkev je v zadevah prikazovanj vedno silno previdna in počasna za kakršna koli potrjenja. Tudi ob slehernem zdravstvenem čudežu bo najprej dala izjave cela vrsta priznanih zdravnikov, predno bo končno Cerkev pritisnila svoj pečat. Glede kakršnih koli prikazovanj bo pustila zadevi svoj razvoj: če so dogodki res naplarnavni in torej od Boga, zadeva kljub vsem nasprotovanjem ne bo zamrla, ampak se bo slej ko prej pokazala nje verodostojnost. Če pa bi se ob dogodkih pokazala kaka goljufija, bo ravno Cerkev tista, ki bo stvar javno obsodila in vernikom prepovedala udeležbo.

Kaj je o dogodkih pisal hrvaški verski list "Glas Koncila", mi ni znano. Slovenska "Družina" je k objavi izvlečka izjave mostarskega skofijskega ordinariata napisala brez kakega komentarja sledeča dejstva:

"V župniji Medjugorje v Hercegovini so se na hribu, na katerem naj bi se Marija prikazovala šestim otrokom, začele zbirati množice vernikov od blizu in daleč. Posebno veliko jih pride ob nedeljah in praznikih. Ljudje molijo na kraju prikazovanj, se zaobljublajo, spovedujejo v bližnji cerkvi in molijo skupaj z otroki. Otroci trdijo, da se jim Marija še prikazuje vsak dan ob 18.30. Sporočila naj bi jim tudi pet skrivnosti. Pravijo, da jim je Gospa naročila, naj ljudje več molijo, posebno vero, se postijo, itd... (Družina, 30. avgusta 1981).

Že zgoraj omenjeno uradno izjavo o "Marijinih prikazovanjih" je bil mostarski skofijski ordinariat skoraj primoran izdati, toliko je bilo že raznih domnevnihih izjav, razlag, ugibanj, škodoželjnih namiga-

vaj, podtikanj ter celo krivičnih obtožb. Navdušenje vernikov na eni strani in zadržanost cerkvenih oblasti na drugi sta napetost samo večali. Ljudje so izjavo pričakovali in bili tudi upravičeni, da jo zares dobe. Tu so njeni najpomembnejši deli v prevodu:

Neverni novinarji, ki poročajo o teh prikazovanjih, zanikajo resnico o otroških izjavah; za verne je takšno pisanje žaljivo in nesprejemljivo. Novinarji porogljivo pišejo o teh dogajanjih, češ da so otroke nagovorili, naj dajejo takšne izjave. Prav tako ni res, da so pristojne cerkvene oblasti ta prikazovanja razglasile za praznoverje. Žalostno je dejstvo, da katoliško Cerkev v Hercegovini obtožujejo, da ima politične in goljufive namene. Prikazovanja in čudeži so za nas, vernike, mogoči. Vendar je znano, kako je bila Cerkev previdna, preden je izrekla pozitivno sodbo o prikazovanjih v Lurdu, Fatimi in drugod.

Znano je, da so pobožni ljudje pogosto trdili, da so kaj videli, kar pa je bila le halucinacija, psihično doživetje ali neresnica.

Kaj lahko trdimo o prikazovanjih v Bijakovičih? Gotovo je, da nihče, najmanj pa Cerkev, otrok ni nagovoril, naj lažejo. Zaenkrat kaže, da govorijo po resnici. Ostaja pa nerešeno vprašanje: Ali so ta prikazovanja osebna doživetja otrok, ali resnično nekaj nadnaravnega? Z modrecem Gamalielom lahko rečemo: Če je ta nauk ali delo od ljudi, bo propadlo, če pa je od Boga, ga ne bo mogoče uničiti, končuje izjava škofijskega ordinariata.

Naj zaključim: Res bo čas pokazal, kaj je v dogodkih, ki so vzdignili v Jugoslaviji toliko prahu.. Menda prihaja na kraj več tisoč vernikov dnevno, neverni pa se jim smejejo. Pa menda bo le tudi tu prišel do veljave pregovor, ki se glasi: Kdor se smeje zadnji, se smeje najbolje!...

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU:

\$30.- Stane Plaznik; \$ 25.25 Ivan Legiša; \$20.- Josephine Hvala, Jean Sluga; \$15.- Rozina Tkalečević; \$10.- Tomaž Možina, Ignac Valenčič; \$7.- Alojz Kastelic; \$5.- Julij Bajt, Albin Smrdelj, N.N., Albina Prosenik, Marjan Maglica, Ivanka Žabkar, Frances Klun, Ivan Erjavec, Peter Tomšič, Ivan Dodič, Marija Fijan, Franc Male, Franc Toš; \$4.- Angela Križman; \$2.- Ivan Kostevc, Angela Lečnik; \$1.- Vida Horvat.

NAŠIM POSINOVLJENIM
MISIJONARJEM –
TOGO, AFRIKA:

\$6.- Angela Križman.

ZA LAČNE:

\$100.- Franc Rolih; \$5.- Marija Ferfolja.

Dobrotnikom Bog povrni!

LJUBEZEN RASTE
SAMO TAKRAT,
KO JO DELIŠ!

F. GRIVŠKI:

V O Z

N I
K I

POVEST

(24)

V hiši je pošpravljalna Erna. Mati Marička pa je zmučena sedla na stol, vzela iz kota viseč molek in molila za srečo mladih dveh in za zdravje očeta Gregorja....

*

Silno začuden je bil oče gvardijan, da niso na postajo poslali voza, kakor je bil naročil. Nevoljen je gledal okrog, da ga je moral Niko tolažiti.

«Mogoče so v zamudi!»

«V samostanu ni zamude!» je skoraj osorno zarenčal predstojnik. «Kar in kadar naročiš, je treba izvršiti!» Tilka je stala na peronu z velikim zavitkom.

«Pomagaj ji nesti!» je veval oče gvardijan. «Peš gremo!» Ta neprilika je razbila veselo razpoloženje.

«Nov hlapec nov nered!» je brundal kapucin. «Pa še na poročni dan! Bogu bodi potoženo! Si bil pa ti že drugačen fant!»

Dobro je dela pohvala Nikotu, vendar je opravičeval

novega hlapca. «Mogoče pa se je le kaj pripetilo!»

Vsi trije so z mislijo objeli očeta, nihče pa ni te misli izrekel.

Samostanske zidove je začinjal večer. Brat Klemen je pozvanjal avemarijo in trikrat presekal zvonjenje za verne duše. Začudil se je oče gvardijan, ko je našel samostanska vrata na stečaj odprta. Tilko je peljal v sprejemnico in prižgal luč. Medla svetloba je ožarjala križ, ki je visel na steni. Novoporočena je pustil predstojnik v sobi, sam pa je vznevoljen odhitel po hodniku. Golobje na dvorišču so preplašeni letali naokrog. Iz zakristije je stopil brat Klemen s svečo v roki.

«Kje je pater vikar?» je rezko vprašal gvardijan. Stari brat se je ustrašil, da mu je beseda zastala v grlu.

«Tam v sobi so!» je jecjal, «pri mrliču.» Z naglimi koraki je gvardijan odhitel po hodniku. Iz očetove celice se je začula zategnjena molitev. Kri mu je zastala, ko je vstopil v sobo. Na postelji je ležal oče Gregor, mrtvaško bled, z mokrimi lasmi. Okrog postelje so klečali menihi, pater vikar pa je stiskal mrliču svečo v roko. Molče so se mu umaknili. Sin je stopil k zglavju in zdrknil na kolena. V tem hipu mu je bilo vse jasno. Zaprl je mrliču oči in se potopil v nemo molitev. Menihi so moleč odšli iz celice, samo pater vikar je ostal. Sočutno, z globokim glasom je javljal predstojniku:

«Pred pol ure je padel v vodnjak. Malo prej so bili zapregli voz. Brat Klemen je pomagal hlapcu. Medtem se je pokojni splazil iz celice, dirjal k vodnjaku, zavpil: «Fortunat!» in zdrknil v globino. Vse to se je zgodilo v trenutku, ko je brat zajel vedro vode in jo nesel konjem. Zakleniti pa si pokojnika nismo upali, ker je ves dan prejokal in kleče prosil, naj ga pustimo, da bo videl sonce. — — — Težko smo ga izvlekli iz vodnjaka. Vse smo preizkusili, da bi ga ohranili živega. Ko sem opazil, da umira, sem mu podelil sv. olje. Šepetaje je klical: Markec, Tilka, Niko... Zadnja beseda je bila: Domov!»

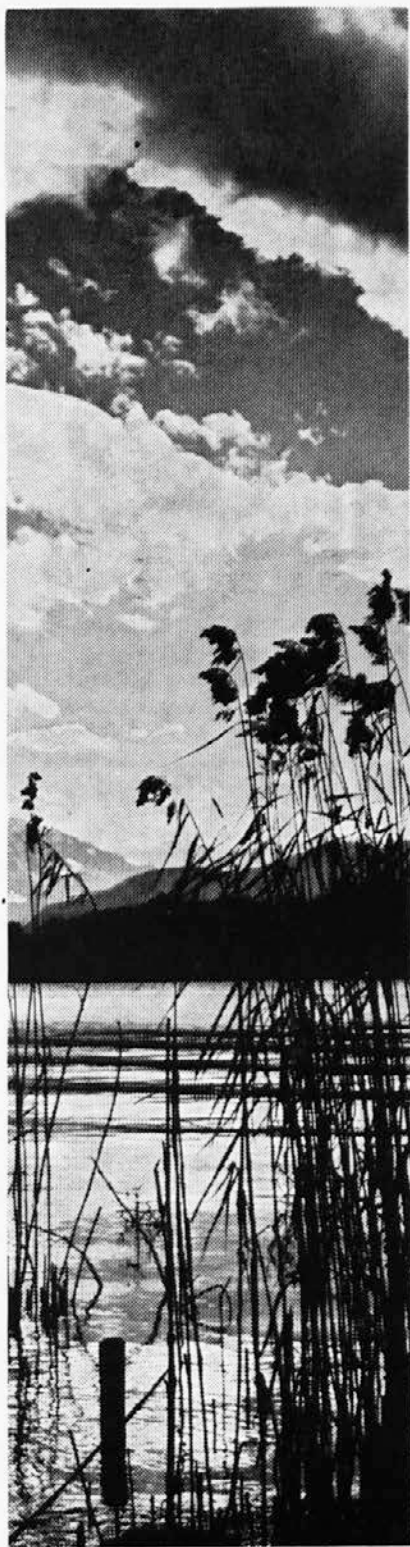
Gvardijan se je dvignil. Pokojen in vdan je ponovil: «Domov! Prepeljali ga bomo domov!»

Težko novico je prinesel v čakalnico. Tilka je zavpila na ves glas in zdrknila na tla. Zavoj, ki ga je prinesla očetu, je zaropotal po tleh. Mož jo je dvignil in stisnil k sebi.

Medtem so bratje preoblekli Gregorja in ga položili na mrtvaški oder. Na zmučenem obličju se je starčku zarisal blažen mir, katerega ni našel na svetu, tudi v samostanu ne.

Domenili so se, da se odpelje oče gvardijan takoj še z zadnjim večernim vlakom domov, da pripravi mater in vse potrebno za pogreb. Niko pa se je odločil, da sam na vozu še to noč odpelje krsto z očetom. Prigovarjali so mu, naj gresta s Tilko na vlak. «Pustite me, naj bom na svoj poročni dan sam z očetom. Bil je voznik, jaz njegov spremljevalec. Peljal ga bom na vozu kakor nekdanj po dolgih cestah in tiho se bova razgovarjala o onih dnevih, ko smo vozili...»

«S teboj grem!» je jokala Tilka. «Za večno sem tvoja

Oblaki nad Vrbskim jezerom

ROJAKI po Avstraliji, svoje davčne obveznosti morete opraviti za ceno 20 dolarjev, ki jih celo lahko poravnate šele po prejemu davčnega povračila.

Smo strokovnjaki za razne problematske primere in tudi za zamudnike rešujemo davčna vprašanja za leta nazaj. Tajnost je zafamčena in stranke se po želji lahko poslužijo našega naslova.

BUDGET INCOME TAX

(Reg. Tax Agent: DAVID EARL & ASS. Pty. Ltd.)

538 Cleveland St., Surry Hills (Sydney), 2010, N.S.W.

Tel.: (02) 698 4826

Za sydneyse rojake sprejemamo in izvršujemo po zelo ugodnih pogojih vsakovrstno knjigovodstvo, urejenost ustanovljanje novih podjetij, registriranje patentov in zaščitnih znakov (tudi to, če stranka želi, na naš naslov). Sprejemamo poslovna telefonska sporočila in nanje odgovarjamo, prevajamo listine in dajemo razne pravne nasvete. Urejamo tudi vsakovrstne zavarovalnine (Workers' Compensation, Superannuation, Life Insurance . . .)

Zahtevajte brezobvezno po pošti opis naših poslovnih uslug!

Pišite nam (lahko v slovenskem jeziku) in vreden nasvet Vam bo dal

STEVE DIMITRIEV,
BUDGET INCOME TAX,

POŠTNI NASLOV: P.O. BOX 655, DARLINGHURST (Sydney), 2010, N.S.W.

Tel.: (02) 356 1006

NAJ SE tukaj iz srca zahvalim fotografu g. L. Jovanoviču, ki nam je – kot že tolikokrat – tudi ob letošnjem Koncertu ustregel z lepimi posnetki.

Rad pa bi se oprostil dvema katarinam nastopa žal nisem prejel: Jagrovemu Rajku in pa našemu najmlajšemu organistu Lenkovemu Lentiju. Na srečo je Rajko na sliki geelongske skupine, Lenti pa na skupinski sliki. Zagotovo se morata udeležiti tudi Koncerta drugo leto, da bo fotograf napravil po-pravo in pravi čas pritisnil.

Barvne in večje slike Koncerta so na ogled pri vходу v Baragovo dvorano. Lahko jih naročite (so oštevilčene). Cena slike je tri dolarje.

P. Bazilij

do smrti! Ne pustim te samega!»

Čez pol ure je odšel gvardijan, ko je bil že vse uredil za maše in prevoz. Nekaj pred polnočjo so menihi Gregorja blagoslovili, zaprli v krsto ter ga prenesli na voz. Po temnih hodnikih so stopali svečani v sprevodu. Kapuce so imeli poveznjene na glavo in glasno molili mrtvaške molitve. Pogrnili so krsto z veliko črno odejo. Sočutno so se poslovlili od moža, ki je iskal miru, pa ga ni našel pred smrtjo.

Niko se je zahvalil in pognal konje. Poleg njega je sedela Tilka z lanterno v naročju. Voz je ropotal po ulici in zavil v dolino. Na nebu so se utrinjale zvezde, vedno bolj se je odmikal stari samostan s sivim zidovjem na griču. Med molitvijo in globokim molkom sta peljala Niko in Tilka mrtvega očeta domov. Vozila sta ga po cesti, kjer je sam vozaril in si nakopal nesrečo. Taka je bila njuna prva poročna noč.

*

Otožno so zapeli zvonovi v vasi. Vest o Gregorjevi smrti je pretresla ljudi. Hiša, ki je bila pred dnevom polna veselja, se je ogrnila v nemo žalost. Na pogreb je prišlo ogromno ljudi, da so se komaj razvrstili po klanecu. Vozniki so pripravili vozove. Na črno pogrnjen voz so položili zadnjega voznika in ga peljali na večno pot. Jamo so mu izkopali zraven Fortunatovega groba. Pokopal ga je sin, zapeli so mu pevci, zagreblji pa so ga vozniki sami. Mati Marička ni mogla na pokopališče. Gregorjeva smrt jo je

IT'S
IN EVERY
SLOVENIAN

strla. Našli so jo po pogrebu doma, sklonjeno na prazni mrtvaški oder. Šele sin jo je pregovoril, da je legla v posteljo. Potolažil jo je in odšel v samostan, odkoder se ni več vrnil. Na Gregorjevem domu je gospodaril Niko. Vsako nedeljo popoldne sta s Tilko obiskala očetov grob. Kamnarji so izklesali velik spomenik in zapisali nanj:

Tu počiva voznik Gregor. Naj ga Bog pripelje v sveta nebesa!

*

Leta so drsela kakor kolesa po gladki cesti. Pomlad je rodila setev, poletje je žgalo klasje in v zimi je tulila burja po zapuščenem strnišču. Nove njive so rastle po brajdah, vsak košček zemlje je bil obdelan, vinogradi so se širili po sovdanskih bregovih in novo zasejana drevesa so cvetela in rodila po vrtovih.

Velike pečene jame je zasulo, samo cesta je ostala in v njej so bili zakopani spomini. Novi ljudje so rastle v šestih hišah pod goro. Ogibali so se cest, ki so vodile v svet, in hodili po starih potih, ki so vse peljale domov. Z rokami in telesi so čuvali zemljo, s prsti so jo rahljali in z znojem namakali, zato jim je bila gruda hvaležna.

Pri Gregorjevih je skakala med njivami mala Marica in vsa sključena drsala mati Marička. Novo življenje ji je vlilo novih moči, samo Gregorja ni mogla pozabiti. Z otrokoma je hodila na pokopališče. Vsak je nesel svoj šopek: mati za moža, Marica za Fortunata in Gregec za Nejčka. Ko so pa v jeseni pokopali še mater Maričko, so tudi na njen grob nosili cvetja.

Tako je čas zabrisal spomine — živeli so samo v dušah dveh ljudi, ki sta občutila, kako trda je cesta in kako mehka je zemlja.

O ljudeh, ki živijo v dolini, je pa oče gvardijan zapisal pred smrtjo v knjigo: «Tu živi rod, v soncu ožgan in v burji izklesan. Dokler se bo oklepal zemlje, bo živel, čeprav skromno in težko. Vsak izmed teh ljudi pa, ki bo zapustil zemljo in krenil na cesto, ki pelje v svet, bo v tujini hiral in umiral, ker ne bo nikjer drugod našel takega sonca in take burje, ki vlivata ljudem življenjsko moč.»

Ta knjiga se hrani za vse večne čase v sivem samostanu na gričku, ki gleda v dolino, kako se leto za letom tepeta sonce in burja nad ljudmi, ki ljubijo zemljo in sovržijo cesto, ker jih je tako

izučilo življenje.

KONEC

KNJIGE!

KNJIGE!

KNJIGE!

POLEG KNJIG, ki so našete na sprednji notranji strani platnic, ima uprava MISLI na razpolago tudi te knjige:

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW. Obsežno knjigo 321 strani velikega formata je v angleščini napisal slovenski duhovnik v ZDA Vladimir Kozina. Živo opisuje potek komunistične revolucije v naši domovini, ki jo je preživljal kot mlad študent in mu je ubila starše ter dva brata. Cena \$9.-.

HVALIMO GOSPODA. Zbirka ljudskih cerkvenih pesmi v obliki molitvenika. 527 pesmi z notami, z dodatkom molitev. Cena \$5.- — Ista pesmarica v skrajšani obliki je na razpolago za \$2.-.

ZGODBE O ZDOMCIH IN SE KAJ. Spisal Frank Bükvič, izdala Slovenska kulturna akcija v Argentini. Cena \$6.-.

NAŠ IN MOJ ČAS. Zbirka studij etičnih in kulturnih vprašanj izpod peresa našega filozofa Vinka Brumna, ki živi v Argentini. Izdala Slovenska kulturna akcija. Strani 376. Cena vezani knjigi \$13.- nevezani \$10.-.

PERO IN ČAS. Izbor iz pisanja Mirka Javornika od 1927 do 1977, na 529 straneh. Izdala založba Tabor. Cena \$15.-.

Če knjige naročite po pošti, poštnina v ceni ni vključena.

S TO ŠTEVILKO smo končali našo nadaljevanko. Upam, da Vam je bila domača povest všeč — vsaj po raznih pismih sodeč so jo nekateri sleherni mesec komaj pričakali.

Kaj pa zdaj? Vsekakor: novo povest bomo pričeli. Kaj bom izbral, boste pa videli — prihodnjič. — Ur.

p. basil lipka...

Fr. Basil Valentin O.F.M.,
Baraga House
19 A Beckett St., Kew Vic., 3101
Tel.: 861-8118 in 861-7787

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, Slomšek House
4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 861-9874

16. septembra 1981 •

• **MLADINSKI KONCERT** je srečno za nami in lepo je uspel. O njem boste brali na drugih straneh. Tu naj se samo iskreno zahvalim vsem, ki so nastopili, pri prireditvi kakor koli sodelovali in pomagali. Zahvala tudi rojakom, ki so se odzvali vabilu in napolnili dvorano. S tem so dali priznanje naši nastopajoči mladini, obenem pa doprinesli svoje tudi k finančnemu uspehu prireditve. Vstopnina je prinesla Skladu za bodoči Dom počitka lepo vsoto \$758. Ker stroškov ni bilo nobenih, je bil to čisti dobiček.

• Tudi **OČETOVSKA PROSLAVA** je zbrala v naši dvorani polno ljudi k veselemu domačemu slavlju. Zahvala učiteljici Slomškove šole ga. Luciji Srnec, ki je otroke in tudi nekaj starejših lepo pripravila za nastop. Otroci so bili fletni, veliko smeha pa je bilo pri skeču, ki nam je pokazal, kaj vse lahko najde doktor v človeku pri operaciji. Zahvala tudi članicam Društva sv. Eme za postrežbo in seveda ostalim gospodinjam, ki so sodelovale pri obložitvi miz.

Prostovoljne prispevke pri vходу smo tokrat namenili naši Baragovi knjižnici. Nabrali smo \$131.40. Pa bo spet za nekaj novih knjig!

• Ko to pišem, je pred nami še **DAN OSTARELIH**, kot vsako leto zopet na tretjo septembrsko nedeljo. Upam, da se bo odzvalo veliko naših upokojenk in upokojenec, saj je to njihov dan: že v cerkvi pri deseti maši, kakor potem v dvorani ob nastopih, kosilu in brezskrbnemu popoldnevu v domači veseli družbi.

• Popoldanski **WALKATHON** istega dne prirajamo že nekaj let z namenom, da spomnimo mladino na spoštovanje do ostarelih, obenem pa spet doprinesemo nekaj v Sklad bodočega Doma počitka. Me res zanima, kakšen bo njegov letošnji uspeh. Žal moram reči, da je mladinskega navdušenja zanj letos manj kot prejšnja leta, zato pa tudi manj prijaviteljev za hojo. Nabiralnih pol je bilo oddanih le 54 in bo zato gotovo tudi nabrana vsota manjša..

• Ko boste dobili to številko v roke, bo datum 20. septembra seveda že za nami. Pa imejte malo potrpljenja, saj bo prihodnja številka hitreje med va-

mi. Ta mesec pa me zaradi okoliščin obljubljeni IBM še ni došel) res lovi čas. Upajmo, da bo prihodnji mesec drugače!

• Že nekaj let imamo v oktobru posebno izseljensko mašo v stolnici sv. Patrika, kjer se zberejo priseljenci raznih narodnosti in vsi izseljenski duhovniki somašujemo z nadškofom. To leto so za to srečanje izbrali **DRUGO OKTOBRSKO NEDELJO, 11. OKTOBRA, ob POL ŠTIRIH POPOLDNE**. Zato na ta datum **NE BO** v naši cerkvi običajne desete maše, enako bo odpadla tudi popoldanska maša ob petih v St. Albansu. Vse iskreno vabim, da se kot narodna skupnost udeležimo popoldanske maše v stolnici. Posebej naprošam tudi narodne noše, ki tako požive našo skupino. (Glede narodnih noš se pomenite z našimi sestrami, ki jih hranijo!)

Bo pa to nedeljo v naši cerkvi običajna jutranja maša ob osmih in prav tako bo slovenska maša tudi ob pol dvanajstih v Geelongu.

• Vsako soboto imamo že vse leto prvoobhajilni in tudi birmanski razred. Že precej je spraševanja, kdaj bo zaključek in prvo obhajilo oz. birma.

BIRMO bomo imeli na četrto nedeljo v novembru (22. novembra) z mašo ob 11 uri. Med nami bo škof Eric Gerard Perkins, ki je pomožni škof naše nadškofije za okraj, v katerega spada Kew. Nadpastir je bil vesel povabila, saj bo prvič med nami. Obenem bomo proslavili tudi 25-letnico, kar ima Melbourne stalnega slovenskega duhovnika (pa še pol srebrnega jubileja, kar imamo lastno cerkvicco, lahko dodamo). Je le mejnik in škoda bi bilo, da bi šel mimo nas. Menim, da bomo imeli lepo in pomembno slavje, tako v cerkvi kot po maši v dvorani.

PRVO OBHAJILO pa bomo imeli teden kasneje, na zadnjo novembrsko nedeljo, prav tako pri deseti maši.

S starši tako prvoobhajancev kot birmancev bomo imeli setanek, da se o zadevi pogovorimo. Bom pravočasno vse osebno obvestil.

• Razen tihega poveljavljenja civilnega zakona enega tokrat naša cerkev ni videla poročnega para. Krst pa je bil eden: Dne 15. avgusta je krstna voda občila **DANIELA PETRA**, ki je novi član mlade družine

Petra Viktorija PAUŠIČ in June Elizabeth r.Cryer. Prinesli so ga iz West Prestona. Naše iskrene čestitke!

• Smrt nas je tokrat kar trikrat obiskala:

Dne 21. avgusta je v bolnišnici v Frankstonu umrla gospa JOLANDA VOGRIG r. Tomasetig. Rojena je bila dne 24. julija 1912 v Beneški Sloveniji, Sverinaz blizu Čedadu. Leta 1935 se je poročila z Antonom, dve leti kasneje pa sta z zadnjo ladjo pred vojno emigrirala v Avstralijo. Tu sta vzgojila sedem otrok, od katerih so vsi še živi. Pogrebna maša je bila 25. avgusta v farni cerkvi sv. Antona, Noble Park, nato je sledil pokop v Springvale.

Dne 1. septembra je na svojem domu v St. Albansu izdihnil MILAN GREGORIČ. Rojen je bil 16. novembra 1925, Črni Kal v Istri. V Cerovljah se je poročil z Lidijo Kovačič. Imela sta štiri otroke, od katerih je odšel Vlado v Avstralijo. Leta 1971 sta mu sledila tudi oče in mati ter sin Stanko. Žal ni bilo dosti let zdravja. Pokojnik je začel bolehati na ledvicah, sledila je operacija, a bolezen je šla svojo pot. Maša zadušnica je bila v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu dne 4. septembra, grob pa je dobil na keilorskem pokopališču.

V ranih urah sobote 12. septembra pa je v Newportu končala svojo zemsko pot AMALIJA COLJA r. Štok dne 1. maja 1908 v Dutovljah. Z možem Alojzjem, ki pa je umrl že pred petnajstimi leti, je živela v Tomaju. V Avstralijo, kjer je imela hčerko Albino por. Zanki (v Melbourne) in pa sina Alojza (v Perthu, W.A.), je prišla s sinom Milivojem leta 1966. Mašo za pokoj njene duše smo imeli na praznik Žalostne Matere božje zvečer v slovenski cerkvi, naslednji dan - 16. septembra - pa mašo zadušnico v Yarraville in nato pogreb na pokopališču Footscray.

Sorodnikom vseh treh pokojnih iskreno sožalje, našim novim rajnim pa večni pokoj v božjem naročju!

• Na proslavi Očetovskega dne smo poleg nagrad srečolova žrebali tudi okras za vsako stanovanje, ročno delo gospe Pirnatove: planinski šopek. Prodali smo sto srečk po en dolar (nabrana vsota je šla za fond Doma ostarelih), sreča pa se je nasmehnila gospe Albini Čeligojevi. Bila je zelo vesela, saj je kupila - zadnjo srečko, pa prav nič pričakovala. Vsekakor hvala Pirnatovi Elki za dolge ure ročnega dela v dober namen.

• Zdaj pa prodajamo za Fond Doma ostarelih novo serijo srečk, prav tako po en dolar. Dobitek pa je perzijska preproga, ki je vredna okrog 350 dolarjev. Je poklon rojaka Slavka Kralja, ki ima v Adeleidi svojo galerijo perzijskih in orientalskih preprog za ogled in prodajo. Spodaj je vabilo na razstavo, ki jo bo priredil na soboto, nedeljo in ponedeljek - 3., 4. in 5. oktobra - v naši Baragovi dvorani. Je ravno razstavljal v Melbourne (Exhibition Building), pa bo z razstavo še nam ustregel. To so preproge, ki so ročno delo, vredne ogleda in seveda za nakup tudi temu primerno drage. Nekatere imajo ceno nad dvajset tisoč dolarjev.

Oglas za razstavo bo tudi v Herald in v lokalnem časopisu, zato pričakujemo tudi avstralske obiskovalce. Če bo kaj sreče pri prodaji, je 10% obljubljenih v naš Sklad bodočega Doma počitka.

Razstavo bo otvoril na petek 2. oktobra zvečer rojak-senator Miša Lajovic ob prisotnosti posebej povabljenih gostov. Tako je zopet prilika, da bo marsikdo zvedel za naše slovensko središče in njega delovanje. Upajmo, da bo razstava lep uspeh, Slavku Kralju pa hvala, da je med nami s svojimi dragocenimi preprogami.

• Oktober je mesec rožnega venca. Desetko bomo zmolili pri vsaki nedeljski maši, ostale desetke pa naj bi družine skupno zmolile doma. Lepo bi bilo, ko bi spet poživili to lepo družinsko molitev. Koliko več bi bilo po naših družinah sreče in zadovoljstva.

Večerno mašo bomo imeli v sredo dne sedmega oktobra, ko obhajamo praznik Rožnovenske Matere božje. Vsi vabljeni!

MODIGLIANI GALLERY
in LJUBLJANA HOLDINGS PTY. LTD. (Adel.)

prirejata v Baragovi dvorani verskega središča v KEW
na soboto, nedeljo in ponedeljek - dne 3., 4. in 5. oktobra
od desete ure dopoldne do sedme ure zvečer

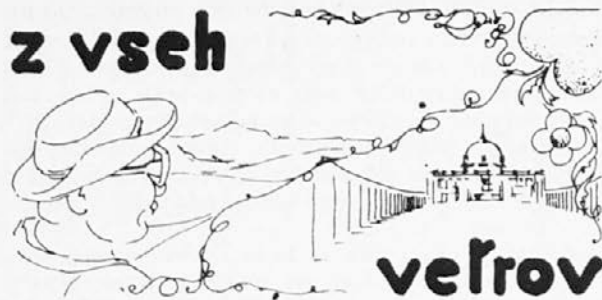
RAZSTAVO PERZIJSKIH IN ORIENTALSKIH PREPROG

Vse preproge so ročna dela in vredne ogleda.

*Vsaka morebitna prodaja bo dala Skladu Doma počitka 10%.
V poklon pa smo dobili tepih v vrednosti okrog 350 dolarjev
in so srečke po en dolar že na razpolago.*

*Vljudno
vabljeni!*

z vseh

vešrov

PRI "MAŠI NARODOV" na mednarodnem evharističnem kongresu v Lurdu je somaševalo 15 kardinalov, 300 škofov in 3000 duhovnikov, prisotnih pa je bilo 80.000 vernikov. Papeški legat, črnski kardinal Gantin, je med drugim v pridigi dejal: "...Prvim kristjanom se je zdelo nemogoče, da se ne bi na Gospodov dan udeleževali zbora krščenih... Kakšno mesto ima nedeljska maša v vašem življenju? Če hočemo živeti božje življenje, jo potrebujemo kot jed in pijačo..."

Tudi nam velja njegovo vprašanje, njegovo zadržilo o božjem življenju pa naj nas spodbuja k čutu odgovornosti do nedeljske maše!

VATIKANSKI LIST L'Osservatore della Domenica, ki izhaja kot priloga vatikanskemu dnevniku L'Osservatore Romano, je dne 9. avgusta eno celo stran posvetil našemu rojaku in oltarnemu kandidatu Frideriku Baragu. Članek je napisal časnikar Rinaldo Panette in mu dodal tudi Baragovo sliko ter zemljevid njegovega delovanja med severnoameriškimi Indijanci. Omenja tudi dr. Jezernikovo knjigo, v kateri so objavljene razne listine rimskih arhivov, ki so v zvezi z našim svetniškim kandidatom. Isto Jezernikovo delo je nekaj dni prej tudi dnevnik L'Osservatore Romano predstavil svojim bralcem.

ZANIMIVOST JE, da je prednik bodoče angleške kraljice Diane Spencer kandidat za proglasitev med svetnike. To je p. Ignacij Spencer, ki je bil po-

prej anglikanski pastor, v starosti tridesetih let pa je prestopil v katoliško Cerkev ter postal redovnik pasionist. V katoliškega duhovnika je bil posvečen leta 1832, umrl pa je v sluhu svetosti leta 1864, star petinšestdeset let.

V SOVJETSKE ZVEZI za splav zadošča zdravniško potrdilo in nič več. Po nekaterih podatkih se zateče povprečna sovjetska ženska po tak papir šestkrat do sedemkrat v svojem življenju. Zdaj pa je začelo oblasti skrbeti, saj manj otrok pomeni tudi - manj delavcev; teh je menda začelo primanjkovati. Zato si zadnje čase režim prizadeva prepričati ženske, naj se vsaj pri prvi nosečnosti odločijo za otroka. Pravijo, da je splav v prvem primeru lahko usoden in ženski zapre pot do materinstva, kadar ga bo kasneje želela.

KATOLIČANI imajo danes v kongresu Združenih držav ameriških močnejše zastopstvo kot kdaj koli prej, dočim se je število pripadnikov drugih krščanskih veroizpovedi nekoliko zmanjšalo. Katoliško vero izpoveduje zdaj 119 kongresnikov in 17 senatorjev, skupno torej 136 (sedem več kot leta 1978). Episkopalna verska skupina ima 51 kongresnikov in 21 senatorjev (dva manj kot leta 1978), pravoslavni pa je pet.

Menijo, da je ravno versko prepričanje pri ameriških volitvah v novembu lanskega leta odločilno vplivalo na izid. Kristjani vseh skupin so se končno zavedli, kam vodi svobodomiselno naziranje, ki je prevladovalo v prejšnjih Kongresih ter se uveljavljalo preko sodišč vedno bolj in bolj. Ta so ljudstvu naravnost vsiljevala voljo kongresnikov v čudno širokem tolmačenju državljanjskih pravic, ki naj ugodijo le eni strani. Vendar so te pravice v ameriški ustavi zajamčene vsem, tudi vernim.

SINDIKALNI KONGRES na Poljskem se je pričel z mašo, po stari poljski tradiciji. Nanj je opozoril tudi papež in prosil svet za molitev. Poljska,

Melbournskim Slovincem se priporoča

KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509,

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

MELBOURNSKI SLOVENC!

Želite moško obleko ali ženski kostim po meri, kontinentalnega kroja, prvovrstne izdelave in po zmerni ceni?

Izbira blaga pri nas, ali pa ga nabavite sami.

Priporočata se Vam krojača

ANTON LUDVIK in ALBERT LOGAR

222 Gertrude Street, Fitzroy,

Telefon: 41 5735

vlada in narod, hodita na noževi ostrini. Nezaupanje v Moskvi raste in preti, sila v poljskem narodu pa izgleda nevdušljiva. Walensove besede na kongresu: "Solidarnost se ne bo pustila razdejeti, niti razdeliti. Solidarnost obstoja, pa naj je to drugim všeč ali ne! Prej ali slej bo zmaga naša. Edino vprašanje je, kakšno ceno bomo morali plačati za dosego te zmage..."

Svet strmi in čaka, kako se bo razpletel poljski voz.

NA DUNAJU bodo vodili katoliške pogrebe laiki, je nedavno določil tamkajšnji nadškof. Okrog 30,000 pogrebov letno vzame dunajskim duhovnikom res malo preveč časa, zato so si že dolgo prizadevali, da bi k službi pritegnili tudi laične pomočnike. Ti bodo verjetno ob stikih z mnogimi oddaljenimi kristjani, ki jih bodo srečali na pogrebih, lahko marsikoga vrnilo Kristusu, duhovniki pa bodo imeli s tem več potrebnega časa za druga dušnopastirska opravila.

PO SMRTI nas čaka vse, kar smo tu zaslužili. V to trdno verujem. Vse je vzročno postavljeno. Nemožne je, da nekaterim gre vse po sreči, drugi pa imajo stalno neko smolo. Trdno verujem v pravico in izpol-

nitev evangelija, v božji prst in tehtnico, ki meri vse, kar nanjo sam Bog postavi. — Kdo neki je povedal te lepe misli? Lahko bi jih pripisali celo kakemu svetniku, ali vsaj rekli o njih, da so izrezek iz kake pridige. Vendar temu ni tako. Povedal jih je nedavno — ugledni angleški filmski zvezdnik Laurence Olivier. Ni ga premotila filmska slava: ostal je prepričan katoličan.

V ZDA je kongres napravil preiskavo na področju ostarelih. Ugotovil je žalostna dejstva, da je vsako leto v Združenih državah ameriških okrog milijon ostarelih žrtev nasilja — od strani lastnih družin in bližnjih sorodnikov. Ista preiskava je tudi dognala, da se kaj malo ljudi zaveda zlorab, četudi jih je komaj kaj manj kot pa zlorab in nasilja nad otroci.

FILM o sedanjem papežu so napravili in namestavajo ga kazati na filmskem festivalu v Benetkah. Naslov ima: Človek, ki je prišel od daleč. Glavno delo pri njem je imel poljski filmski režiser Krzysztof Zanussi.

V LATINSKI AMERIKI se položaj vedno bolj zapleta. Mednarodni posegi navadno ustvarijo "mir", ki pa je le usodni korak k "vietnamizaciji" in suženjstvu.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bravce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nuđimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

K O T I Č E K

naših mladih

Dragi striček!

Naša družina živi daleč na deželi, zato nimam take prilike kot jo imajo otroci v Melbourneu. Zdaj boš lažje razumel, kako sem bil vesel, ko nas je teta povabila v Melbourne na koncert. Kaj takega še nisem nikoli videl in slišal. Tudi mama in ata sta rekla, da je bilo zelo lepo. Ata mi je obljubil, da mi bo kupil harmoniko. Mogoče bom pa kdaj tudi jaz nastopil na koncertu. — DARKO UJS, 12 let, Dunkeld, Vic.

* * *

DRAGI OTROČI!

Danes vam predstavljamo slovensko mladenko MIRIAM JAKSETIČ iz Sydneya. Rojena je bila v decembru 1957 v Burwoodu, N..S.W., kot hčerka Rudolfa in Eme r. Zadnik. Oče je iz Trepč, mati iz Velikih Loč. Miriam je najstarejša izmed štirih otrok Jaksetičeve družine. Ostali trije so fantje: prvi je že komputerski inženir, ostala dva še v srednji šoli.

Miriam je obiskovala osnovno šolo v North Strathfieldu, nato je končala državno dekliško srednjo šolo v Strathfieldu. Sledil je sprejem na Riverina College of Advanced Education v Wagga Wagga, kjer je po treh letih prejela učiteljsko diplomu.

Na tej šoli je srečala Miriam še drugo slovensko dekle iz Sydneya, Vesno Jazbec, o kateri ste bra-

DED MODRUJE

HEJ, KAKO SMO VČASIH
V SENCI STARE LIPE
DEDJE MOŽEVALI
IN KADILI PIPE.

KAJ BILÓ JE OGNJA,
KAJ BILÓ JE DIMA!
V TISTIH ČASIH, VEŠ,
JE BIL TOBAK ŠE PRIMA.

DIŠAL JE PO MEDU,
PO DOMAČI VASI.
KAM ODŠLI SO DOBRI,
ZLATI STARI ČASI?

DANES, GLEJ, POLONCA,
ŠE TOBAK ZANIČ JE;
GRENEK JE KOT BRINJE,
ŠTIBLAST KOT BODIČJE.

PADLA JE V VIHARJU
NAŠA STARA LIPA...
VSE NA SVETU MINE,
ŠE TOBAK IN PIPA.

Mirko Kunčič

li v lanskim julijem številki MISLI. Srečala pa je tudi znanega rojaka dr. Zvonimirja Hribarja, ki je na šoli že dolga leta priznani profesor računovodskih ved.

Miriam že dve leti poučuje kot nadomestna učiteljica po raznih šolah v okolici Strathfielda. Četudi bi imela raje stalno učiteljsko mesto, ije po drugi strani vesela priložnosti, da si nabere od šole do šole veliko učiteljskih izkušenj. Saj ima vsaka šola nekaj svojega – in v vsaki je tudi lepo število izseljenjskih otrok, ki jim Miriam – sama iz priseljenjske družine – posebno rada pomaga. Zelo dobro govori slovensko, se za slovenski jezik tudi zanima in bi ga bila pripravljena tudi poučevati. Leta 1979 je bila sedem tednov v Sloveniji, kjer je seveda obiskala rojstna kraja staršev, videla številne sorodnike, pa si ogledala tudi marsikatero lepoto in zanimivost slovenske dežele. Pravi, da bi šla kar rada v Slovenijo poučevati angleščino, obenem pa bi se izpopolnila v slovenskem jeziku..

Miriam rada igra squash in hodi na telovadno vaje, pa tudi pleše rada. Povedala pa je tudi, da vsak večer prebere kratek odlomek iz svetega pisma.

Želimo ji veliko uspehov pri učiteljskem poklicu in na vsej njeni življenjski poti.

NA ODPRTO PISMO p. Valerijana vodstvu slovenskih radijskih oddaj na 4EB (Brisbane, Qld.) so MISLI prejela v objavo odgovor urednika teh oddaj. Ker pismo očitno predpostavlja, da se je p. Valerijan oglasil v imenu "Planinke" oz. gotove skupine brisbanskih rojakov, je del vsebine odgovora v očitaniu krivic in nevhvaležnosti do neplačanega vodstva slovenskih radijskih oddaj, ki se žrtvuje za skupnost. P. Valerijan je uredništvu MISLI izrecno izjavil, da s svojim Odprtim pismom ni zastopal nikogar, ne tamkajšnjega društva in ne posameznikov, kakor tudi ni v svojem objavljenem pismu zahteval kakih "pojasnil o društvu Planinka". Z odprtim pismom je le kot duhovnik povedal, kaj misli o javni norčavi žalitvi verskih čustev in na splošno o kakršnih koli javnih žalitvah preko radia, s katerimi si slovenske oddaje v Brisbanu pač niso in si tudi ne bodo pridobile prijateljev. Zato bomo objavili le tisto, kar je res odgovor p. Valerijanu. Ostalo je zgrešilo cilj in v MISLI ne spada, saj niti ne opravičuje dejstev, zaradi katerih je p. Valerijan objavil svoje Odprto pismo.

BRISBANE, QLD. (6.septembra 1981)

ODGOVOR na odprto pismo. Ali: Če mački stopiš na rep! Spoštovani gospod P. Valerijan Jenko!

Odprto pismo v avgustovi številki "MISLI" me ni preveč presenetilo, pač pa začudilo, ker prihaja od Vas, katerega se vsa zadeva prav nič ne tiče. Ali imajo Vaši dobavitelji in vohljači slabo vest, da si ne upajo članka napisati sami? Tudi vodstvu slovenske oddaje 4EB se še vse doslej niso javili. Žalitve, kot pravite, so pa rezultat komentarjev v rubriki "Odgovor na vprašanja poslušalcev". Enim je rubrika poslastica, nekaterim šala, enim pa seveda predrznost.

(...) Seveda lahko maloštevilni rojaki v Brisbanu zaprejo svoje sprejemnike, kot jim Vi svetujete. Saj tudi cerkvena vrata Vam zapirajo, žal vse pogosteje.

Na vprašanje, da želite pojasnilo, kdo je naročil obvestilo o imenovanem občnem zboru, Vam moram žal odgovoriti, da Vam nisem dolžan dajati nikakršnih pojasnil o društvu Planinka in še manj o radiu.. Vaša dejavnost je na drugem področju, in če se boste tega držali, bodo slovenske maše prav gotovo bolj obiskane, ter Slovenci večji prijatelji, ne glede na njihove privatne poglede.

Kdo je naročil obvestilo o omenjenem občnem zboru, je težko izvedeti, ker obvestila niso niti žigosana, niti podpisana. Lahko pa zagotovim, da v bodoče takšnih obvestil ne bomo objavljali. Obvestilo samo nas ni začudilo, (...)

Ker je tudi Vaša naloga združevati Slovence v

Avstraliji, se žudim, zakaj se niste pogovorili z menoj, kajti tako ste dosegli ravno obratno. Časopisne kot radijske polemike morda res še bolj razdirajo že tako klavarno slovensko prijateljstvo v Avstraliji.

Vi prav dobro sami veste, da si Slovenci v Brisbanu ne moremo privoščiti še večje razdrobitve. Vsak član pomeni mnogo. To se močno pozna, tako pri društvu kot pri radiu, kjer bomo v bodočnosti iz treh oddaj tedensko zdrknili na eno oddajo na mesec. Skoraj ne morem verjeti, da je to Vaša želja. Ali se morda motim?

S spoštovanjem! — ALFRED MILNER, urednik slovenske oddaje 4EB Brisbane.

PS. Seveda pričakujejo vsi bralci časopisa "MISLI" v sledeči številki moj odgovor. Veselilo bi me, če bi ta časopis takrat zagotovo dobil dostavljen. Prav lepa hvala!

Res dvomim, v koliko so bralci MISLI sploh pričakovali ta odgovor. Vsekakor pa sem prepričan, da pričakuje slovenska srenja v Brisbanu od vodstva slovenskih radijskih oddaj ne le prijetno domačo glasbo, ampak tudi besedilo, ki bo res služilo name-

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČSZ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

Dr. J. KOČE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 861 7694

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V moji odsotnosti (septembra in oktobra) me nadomestuje v uradu gdčna MARIJA (Kušeta), ki Vam bo šla v vsem na roko, kot če bi jaz bil tukaj. Če pridete na agencijo, vprašajte za MARIJO, lahko pa ji tudi telefonirate na telefon agencije: 654-1233

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 155 Collins Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOČE**

nu oddaj. To pa je v Vaših rokah, gospod, Milner. Po tem poslušalci presojaajo njih vrednost.

Glede dostave te številke MISLI naj omenim, da nas mesečnik prejemajo le stalni naročniki. Za enkrat Vašega imena še ni med njimi. Vseeno Vam bom poslal to številko v poklon — v upanju, da postanete redni naročnik in bralec. Pozdrav! — UREDNIK.

CARINA, QLD. — Skromne vrstice so me v avgustovi številki MISLI presenetile s sporočilom o mnogo prezgodnji smrti Msgr. Ignacija Kunstlja. Čutim dolžnost, da prispevam nekaj svojih bežnih misli k spominu dragega pokojnika.

Bilo je v letih po vojni, 1946/47. S svojim belokranjskim prijateljem — zdaj je v Kanadi — sem služboval v Hamburgu v angleški zasedbeni policijski službi. Četudi se ne spominjam več kako, toda skupaj sva zvedela za njega in ga tudi res našla. A kje? V skromni taboriščni sobici, ki jo je delil z ostalimi iste usode, ter ob še skromnejši postelji naju je ljubeznivo sprejel kot brata. Pravil nam je, da potrpežljivo čaka na dovoljenje za Anglijo. Dobro se spominjam njegovih besed: "Saj se ravno ne mudi in tudi težko, da bi bilo kaj kmalu. Menda Angleži kot drugoverci ne žele katoliških duhovnikov..." To je bilo takrat naše prvo in zadnje srečanje, kajti kmalu nato smo se začeli razhajati na

vse strani sveta.

Kljub večletnim presledkom ni izostala najina zveza. Msgr. Kunstelj je le srečno prišel v Anglijo in dolga leta deloval med tamkajšnjimi slovenskimi priseljenci, zlasti v Londonu, kjer mu je uspelo ustvariti tudi Slovenski dom. Kot direktor slovenskih izseljencev je dobil čast Monsignora in se za nekaj časa preselil v Rim. Toda rad se je vrnil v London in do zaslužnega pokoja delal dalje kot skromen izseljenski duhovnik. Nekaj zadnjih let je preživel v Stuttgartu kot hišni kaplan zavetišča Karitas, ki skrbi za ostarele. Tam je tudi mirno zaključil svoje bogato življenje.

Gospod Kunstelj je veliko potoval in ustregel

MELBOURNSKI ROJAKI!

Vašim otrokom v pomoč pri pouku bi bila
**THE WORLD BOOK AND CHILDCRAFT
ENCYCLOPEDIA.**

V domačem jeziku boste dobili vse informacije
ter po želji uredili nakup, če pokličete

MARCELO BOLE — tel. 306 3087,

DANILO ŠTOLFA — tel. 306 2664,

ali pa NEVO BOLE-ROEDER — tel. 306 1141.

Bi se želeli pridružiti naši prodajalni skupini?

Ste dobrodošli! Pokličite nas za dogovor!

Za poslednji izkaz spoštovanja in časti

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

želim izseljencev, v kolikor so mu le dopuščale moči. Vse to in še marsikaj (n.pr. kako so mu na meji domovine preprečili stopiti na domača tla, ki jim je bil vse življenje s srcem vdan) prijetno opisuje v svoji avtobiografiji "Politika in duhovnik". Knjižico, ki se dobi tudi pri MISLIH, vsem priporočam, ker je res vredna branja.

Pa le ni ostalo samo pri izmenjavi pisem. Najina želja po ponovnem snidenju se je končno uresničila leta 1979. Proti koncu svojega evropskega potovanja sem ga obiskal ter bil kar štiri dni njegov gost v zavetišču. "Vsaka stvar me takoj utruji," je že takrat tožil nad težo let. A kljub temu mi je bil že prvi dan na uslugo za ogled mesta.

V enem poslednjih pisem mi sporoča, da ga vabijo za botra v Ameriko, toda "leta so tu". Veselil pa se je, da se morda zopet vidimo, "če bom seveda dočkal, kajti moja leta minevajo in zdravje peša". Pismo je zaključil s stavkom: "Ostane le upanje na Večnost!"

Da, dragi Msgr. Kunstelj, zdaj se je Vaše upanje že zlilo v večnost. Bog Vas je poklical k sebi kot zvestega sodelavca ravno na prvi petek meseca avgusta. Kdor se je kdaj koli z Vami srečal, je moral priznati, da ste res plemenitega srca, zvest svojemu duhovniškemu poklicu, obenem pa ste tudi pravilno presojali premik današnjega teka življenja. Imeli ste vselej odprto srce in roke za bližnjega in zato sem prepričan, da ste pri Stvarniku prejeli bogato plačilo za svoja dobra dela. Hvala Vam za vse! Te skromne vrstice pa naj veljajo Vam kot svetel spomin! Počivajte v miru in se odpočijte po težkem in nevaležnem delu! — JANEZ PRIMOŽIČ.

REŠITEV AVGUSTOVE KRIŽANKE:

Vodoravno: 3. svobodno; 8. Sora; 9. Slavonci; 11. ležarina; 13. voda; 15. listnica; 18. Amazonka; 19. takt; 21. najdeno; 25. spoznava; 26. sneg; 27. ozaljšan. — Navpično: 1. osel; 2. križ; 4. veli; 5. biva; 6. dingo; 7. ovira; 9. sren (a); 10. Anica; 12. elita; 14. dekan; 16.

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

FRANC ARNUS
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

Telefon:
459 7275

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijačo Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT in RECEPTION CENTRE

42 Kanahooka Road,
Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj

se priporočata
MILI in JAKOB BOŽIČ

imena; 17. Azija; 19. teslo; 20. kroka; 21. znoj; 22. avša; 23. Etna; 24. Olga.

REŠITEV so poslali: Francka Anžin in Marija Špilar, Jože Grilj, Slovenske sestre Slomškovega doma, Lidija Čušin in Ivan Podlesnik. Žreb je odlocil nagrado SESTRAM SLOMŠKOVEGA DOMA.

"Pri ženskah imam res blazno srečo."

"Kaj res?"

"Nobena me ne mara."

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge
pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:
čez teden od 9 do 5.30
in sobotah od 9 do 1 ure.

Lastnik podjetja:
STANKO PENČA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste z MAKSOM HARTMANOM po domače pomenili za čas prevoza, delo pa bo opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksu Hartmana!)

Ob večernih urah kličite Maksovo

številko doma: 850 4090

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni KOKOSI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma

Bruna in Alme SDRAULIG

(komaj miljo in pol od Slovenskega grička v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH

Telefon: 437-1868

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

9A LOWER PLAZA,

SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo v našem studiu, v cerkvi ali doma!

ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij s poročnim albumom vred — samo \$120.—

Slike za potni list — v dvajsetih minutah!

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

“FRANK'S AVTO ŠOLA”

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

Ste poravnali naročnino za MISLI?

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.,

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe.

Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV, izdelujemo pa tudi

ZLATNINO in SREBRNINO

po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146

Telefon: 509 1611

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko
morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

*Cena potovanja MELBOURNE¹—BEOGRAD (ali RIM) in nazaj od \$1126.—navzgor.
Pokličite nas za podrobnejše informacije,
ker je trenutno cela vrsta različnih cen potovanja pod različnimi pogoji.*

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!